

PATRIARKËT

Manual për librin më piktura 2

Teksti origjinal nga: Katherine Hershey
Përshtatur për Evropë nga: Chris dhe Jennifer Haaijer
Përkthyes: Andi Stefanllari

JU LUTEMI VINI RE!

Vizualet për këtë seri mund të blihen në pjesën më të madhe të zyrave të BUF-it dhe në dyqanet në internet. Për një listë të zyrave të BUF-it dhe dyqaneve në internet në Evropë, ju lutemi vizitoni www.teachkids.eu/al dhe kliko mbi “Vendet”.

**Bashkësia e Ungjillëzimit të Fëmijëve (B.U.F.)
Child Evangelism Fellowship (C.E.F.)
Kutia Postare 249
Durrës
Albania**

BUFSH
BASHKËSIA E UNGJILLIZIMIT
TË FËMIJËVE E SHQIPËRISË®

Copyright © 1979, 1989, 1996 Child Evangelism Fellowship® Inc.

Të gjitha të drejtat e rezervuara. Përdorur me leje.

Mund të riprodhohet vetëm për përdorim personal, shërbese, jofitimprurës ose jo-komercial. Vizitoni www.teachkids.eu/al për më shumë detaje mbi lejen e përdorimit.

HYRJE

PATRIARKËT është cikli i dytë i pesë mësimëve nga libri i Zanafillës. Kjo seri mund të jepet fill pas ciklit Fillimet apo në mënyrë të pavarur. Lutuni, që ndërsa jepni mësim, fëmijët të hyjnë në marrëdhënie individuale me Perëndinë e Abrahamit, Isakut dhe Jakobit, nëpërmjet Zotit Jezus Krisht.

Për çdo mësim sugjerohet një e **Vërtetë Qendrore**, si dhe jepen zbatimet për fëmijët e pashpëtuar e të shpëtuar. Në skicën e mësimit jepen shkurtimet e mëposhtme:

VQ = Kur në mësim jepet e Vërteta Qendrore.

P = Zbatimi është për fëmijën e Pashpëtuar.

SH = Zbatimi është për fëmijën e Shpëtuar.

Fëmijët ndihmohen kur lexojnë të vërtetën qendrore në letër apo karton të vendosur.

Vihuni në dispozicion të nxënësve për këshillimin e tyre. Si rezultat i mësimëve të dhëna, fëmijë të ndryshëm mund të kenë pyetje lidhur me mënyrën e shpëtimit apo jetën e krishterë. Bëjuani të qartë se jeni i gatshëm t'i ndihmoni, t'ju tregoni se ç'duhet të bëjnë për të përfituar nga kjo ndihmë. Në disa mësimë jepen orientime për realizimin e kësaj detyre. Madje, ju mund të viheni në dispozicion të nxënësve edhe jashtë kohës së mësimit Biblik.

Ja një shembull si t'ju drejtoheni nxënësve: "Më vonë, në mësimin tonë Biblik, do t'ju shpjegoj si të besoni personalisht Krishtin si Shpëtimtarin tuaj. Në fund të mësimit, nëse keni ende mëdyshje, ju lutem ejani uluni në një nga vendet e para, kur nxënësit e tjerë të jenë larguar."

Në fund të manualit do të gjeni orientime për këshillimin e një fëmije që dëshiron të vijë te Krishti.

PASQYRA E LËNDËS

MËSIMI

1. Thirrja e Abrahamit.....	4
2. Perëndia i premtun Abrahamit një bir.....	9
3. Abrahami kërkon grua për birin e tij.....	14
4. Parëbirnia dhe bekimi.....	19
5. Jakobi largohet nga shtëpia.....	24

Mësimi Një

THIRRJA E ABRAHAMIT

Shkrimi i Shenjtë:	Zanafilla 11:27-12:20; 15:4-6; 16:1-4,15; 17:1-8,15-17. (Ky tekst mësimor mbulon një masë të madhe të Shkrimit. Teksti mësimor do t'ju orientojë në përfshirjen e detajeve të ndryshme.)
E Vërteta Qendrore:	Perëndia mban premtimin e Tij.
Zbatimi:	Për të pashpëtuarit : Besoni premtimin e Tij për shpëtimin dhe ejani te Krishti. Për të shpëtuarit : Njihni premtimet e Tij, besoni se Ai i mban premtimet.
Plani i mësimi:	
Fillimi:	Premtimi i harruar. VQ.
Zhvillimi e ngjarjeve:	<ul style="list-style-type: none">- Perëndia i flet Abramit në Ur.- Perëndia i bën Abramit shumë pretime. VQ.- Abrami flet me Sarajn dhe të afërmit e tjerë. VQ.- Abrami beson fjalën e Perëndisë. VQP.- Abrami largohet nga Uri.- Ai arrin në Kanaan. VQP.- Abrami shkon poshtë në Egjipt.- Ai mashtron Faraonin.- Faraoni kthen Abramit sërish në Kanaan. VQSH.
Pika kulmore:	<ul style="list-style-type: none">- Perëndia i premtonte Abramit një bir.
Përfundimi:	<ul style="list-style-type: none">- Lind Ismaeli.- Perëndia ripërtëri premtimin e Tij për një bir. VQSH+P.
Vargu që do mbajtur mend:	<i>"Besnik është ai që premtoi." Hebrenjve 10:23</i>
Mjetet vizive:	Piktura 1-1-6
Përgatitja për angazhimin e fëmijëve:	Zgjidhni pesë fëmijë. Secili lexon një nga premtimet që Perëndia i bëri Abramit, si dhe vendos letrën e përshtatshme në flanelograf. (Shikoni skenën 1 të tekstit)

MËSIMI

(Mund të keni dëshirë të zgjidhni shembuj të ndryshëm premtimesh, me qëllim që të përmbushni nevojat e fëmijëve tuaj në grup.)

Frenku, miku i Xhonatanit, i kishte premtuar atij t'i jepte një xhiro biçikletën e tij të re. Xhonatani shkoi me vrap në shtëpinë e shokut dhe i ra ziles. Derën ia hapi e ëma e Xhonatanit. "A është Frenku në shtëpi, ju lutem?" pyeti Xhonatani.

"Jo", u përgjigj e ëma. "Ka shkuar për peshk me të atin."

"Më vjen keq", u shfajësua e ëma e Xhonatanit, "Ai do të ketë harruar." Xhonatani u zhgënjye. Frenku nuk e kishte mbajtur fjalën e dhënë. Ai kishte harruar.

Është me të vërtetë zhgënjyese kur dikush nuk e mban fjalën e dhënë. Vetëm Njëri e mban fjalën e dhënë. Ai është Perëndia. E mbani mend premtimin që na sjell ndër mend ylberi?

(Ngrini pikturën e ylberit. Lejoni fëmijët të përgjigjen.)

Perëndia e mbajti atë premtim. Qysh nga koha e Noeut, bota s'është përmbytur më. Perëndia nuk harron kurrë fjalën e dhënë. Kur Ai bën një premtim, Ai e ka me gjithë mend. Dhe Ai e mban atë. Të gjitha premtimet e bëra nga Perëndia do t'i gjeni në Bibël. Mirë është t'i vëreni ato kur lexoni Biblën. Është gjë e mrekullueshme që Perëndia besohet se mban fjalën e dhënë.

Por, edhe pas përmbytjes, shumë vetë nuk i besuan Perëndisë. Djemtë e Noeut dhe gratë e tyre lindën fëmijë. Fëmijët lindën fëmijë dhe kështu me radhë. Kaluan 400 vjet. Pra, në botë kishte shumë njerëz, por shumë prej tyre nuk e adhuronin Perëndinë. Madje, disa prej tyre adhuronin hënën.

Një nga vendet ku ata jetonin ishte një qytet i bukur me emrin Ur. Arkeologët - njerëzit që studiojnë jetën e njerëzve shumë kohë më parë, kanë zbuluar gjetje të mbuluara nën tokë, që tregojnë se Ur ishte një qytet i madh me shtëpi me 10-20 dhoma, me kuzhina e banja. Njerëzit mbanin xhevahire të bukura dhe sende të bërë nga ari e floriri. Në qytet kishte shkolla, tempuj dhe imazhe të adhurimit të hënës.

Pikturë 1-1 (Abrami)

Në qytetin e bukur Ur jetonte një njëri i quajtur Abram. Abrami ishte njeri i pasur. Nuk dimë nëse edhe Abrami ka adhuruar dikur hënën, por ajo që dimë për të është tërheqëse. Një ditë, në jetën e Abramit ndodhi diçka tepër e veçantë. Perëndia, Perëndia i vetëm i vërtetë, foli me të. Perëndia i tha: "Largohu nga vendi yt, nga të afërmit dhe nga shtëpia e babait tënd, dhe shko në vendin që do të të tregoj." Ç'mesazh i çuditshëm! Perëndia po i thoshte Abramit të linte qytetin dhe shtëpinë, pa i dhënë emrin e vendit ku ai duhet të shkonte. Perëndia e urdhëroi Abramin: "Largohu" dhe në të njëjtën kohë Ai i premtoi atij një vend.

Premtimet e Perëndisë janë shpesh të tilla. Ai na thotë diçka që ne duhet ta bëjmë doemos. Nëse e bëjmë atë, Ai na premton diçka. P.sh., Ai u thotë fëmijëve të Tij: "Afrohuni te Perëndia".

Dhe ne duhet ta bëjmë këtë. Dhe pastaj vjen premtimi: "dhe Ai do t'ju afrohet juve." (Jakobi 4:8)

Ky është një premtim.

Perëndia i bëri Abramit edhe premtime të tjera të mrekullueshme.
(*Lejoni fëmijët e caktuar t'i lexojnë ato dhe t'i vendosin të shkruara në tabelë.*)

1. [Zanafilla 12:2a] Unë prej teje do të bëj një komb të madh. (KOMB TË MADH)

2. [Zanafilla 12:2b] Do të të bekoj. (BEKOJ).

3. [Zanafilla 12:2c] Do ta bëj të madh emrin tënd. (EMËR I MADH)

4. [Zanafilla 12:3a] Do të jesh një bekim. (DO JESH NJË BEKIM)

5. [Zanafilla 12:3c] Te ti do të jenë të bekuara tërë familjet e tokës.

(TË GJITHA FAMILJET)

Perëndia kishte një plan për jetën e Abramit dhe për këtë Ai kishte bërë premtime të mëdha. Mrekullia ishte se Perëndia mbante çdo premtim të dhënë. Hera herës ti dhe unë bëjmë premtime dhe pastaj zbulojmë se nuk mund t'i mbajmë ato. Por Perëndia është kaq i madhërisëm e i fuqishëm sa ai mund të mbajë gjithmonë premtimet e bëra. Për Të kjo nuk përbën vështirësi. Madje, Ai kurrë nuk shkel premtimin e bërë.

Edhe pse shumë pjesëtarë të familjes së tij adhuronin hënën, Abrami e dinte se Perëndia ishte Zoti dhe se ai mund të mbështetej tek Ai. Ai kishte dëgjuar urdhrat e Perëndisë dhe premtimet e Tij. Ai nuk tha thjesht: "Ç'thotë Perëndia është e drejtë", por unë do të qëndroj në Ur. Jo, ai vendosi të vepronte ashtu si ç'e urdhëronte Perëndia, duke besuar se Perëndia do të mbante premtimet e bëra.

Pikturë 1-2 (Abrami, Saraj)

Së pari, Abrami duhet të ketë folur me gruan e tij, Sarajn. "Ne do të largohemi. Ne do të ikim nga qyteti." "Po, ku do të shkojmë Abram?" "Nuk e di. Perëndia më tha se duhet të largohem që këtej. Ai do të na tregojë se ku të shkojmë," u përgjigj Abrami.

Pa dyshim, Abrami i tha të atit, Terahut, vëllait, Nahorit dhe nipit të tij, Lotit: "Duhet të largohem nga Ur, ne duhet të lëvizim nga qyteti." Dhe ata duhet ta kenë pyetur: "Ku do të shkosh?" Përgjigjja e tij duhet të ketë qenë njësoj me përgjigjen që i dha gruas së tij: "Perëndia më premtoi të më tregojë një vend, të cilin do të ma japë mua. Nuk e di se ku është. Unë do ta besoj Perëndinë."

Pra, besimi nuk është vetëm kur di se Perëndia ka premtuar të bëjë diçka. Por, kur mbështetesh tek Ai që ta bëjë atë për ty. Abrami u besoi fjalëve të Perëndisë. Ai besonte se Perëndia do t'i mbante të gjitha premtimet e bëra.

Mendoni habinë që shfaqën të afërmit e tij. "Çudi e madhe! të ikësh dhe të mos dish ku të vesh. Ne se kuptojmë." Ata s'mund ta kuptonin, sepse nuk e njihnin Perëndinë sikundër e njihje Abrami. Abrami e dinte se Perëndia që i kishte bërë premtimet, do t'i mbante. Prandaj, ai veproi ashtu sikundër i tha Perëndia.

Perëndia do që ti të besosh fjalën e Tij. Në Bibël ka shumë premtime. Disa janë për njerëzit që se kanë besuar kurrë Jezus Krishtin si Shpëtimtarin e tyre, të tjerat për ata që e kanë besuar Atë si të tillë. Për kë është ky premtim? "Nuk do të të lë, nuk do të braktis." (Hebrenjve 13:5) Është për të Krishterët, për ata që e njohin Jezus Krishtin si Shpëtimtarin e tyre. Dhe tani të mendojmë një premtim për ata që se kanë besuar kurrë Jezus Krishtit. Ai e bëri premtimin. Ai gjithashtu është Perëndi. Kështu, ne jemi të sigurt se Ai do ta mbajë atë. Ai premtoi: "Dhe atë që vjen tek unë, unë nuk do ta nxjerr jashtë kurrë." (Gjoni 6:37)

Pse lipset të vish te Jezus Krishti? Sepse të këqiat që ke bërë të mbajnë larg Perëndisë dhe se vetëm Jezus Krishti mund t'ju largojë mëkatet. Ndoshta, ke ndjerë nevojën e faljes së mëkateve, por mendon: "Unë jam tepër i keq. Askush nuk e di se unë kam vjedhur." Ndoshta, dikush të ka thënë se je tepër i ri për të ardhur te Jezus Krishti. Dëgjojeni sërish premtimin. *(përsëriteni duke e theksuar)*

S'ka rëndësi sa i keq dhe sa i ri je, kushdo që të jesh, nëse vjen te Jezus Krishti, Ai nuk të refuzon kurrë. Ky është premtimi i Tij. Ti vjen te Jezus Krishti duke i kërkuar Atij të të falë mëkatet e tua. A s'do ta besosh këtë premtim për të ardhur tek Ai qysh sot? Nëse dëshiron, por s'di si të veprosh, qëndro në vendin tënd kur të tjerët të jenë larguar. Kështu, unë e di se ti dëshiron të bisedosh me mua dhe unë me dëshirë do të të jap shpjegime të mëtejshme nga Bibla. Ka rëndësi që ti ta kuptosh dhe ta besosh këtë premtim, ashtu sikundër Abrami besoi premtimin që i bëri Perëndia.

Pikturë 1-3

Abrami nisi udhëtimin, duke lënë mbrapa qytetin Ur. Po kush janë të tjerët? Disa nga të afërmit vendosën të shkonin me Abramin dhe gruan e tij. Me të shkoi edhe i ati dhe nipi i tij. Kishte edhe shërbëtorë, si dhe kafshë, tenda dhe sende të tjera që do t'u nevojiteshin gjatë udhës. Bibla nuk e tregon si i drejtoi ata Perëndia. Por, Ai e realizoi këtë ditë pas dite e javë pas javë. Iu deshën 10 apo më shumë javë të arrinin në qytetin Haran, që ishte 1100 km. larg nga Ur. Atje ata ndaluan. Ndoshta, se ati i Abramit ishte tepër i moshuar për të vazhduar udhën. Ata ndaluan në Haran deri sa ai vdiq. Në Haran mund të kenë qëndruar gati 15 vjet.

Së fundi, ata nisën sërish udhëtimin për të shkuar në tokën e premtuar. Ç'pamje! Dukej sikur po lëvizte një fshat i tërë. Abrami dhe familja e tij ecnin hipur në gamile. 600 shërbëtorë me fëmijët e tyre, gomarë të ngarkuar me plaçka, tufa me dhënë.

Pas një udhëtimi të gjatë, ata arritën në tokën e premtuar të quajtur Kanaan. Sa i gëzuar që ishte Abrami që shihte tokën, që ecte në të. Po, Perëndia e kishte mbajtur fjalën e dhënë. A i mbani mend premtimet e tjera që Perëndia i bëri Abramit? *(Lëri fëmijët të përgjigjen.)*

Të kujtojmë premtimin e fundit: "Te ti do të jenë të bekuara tërë familjet e tokës." Perëndia po premtonte se, falë Abramit, njerëzit në gjithë botën do të bekohen, madje edhe ti dhe unë! Si do ta mbante Perëndia këtë premtim? Jezus Krishti doli nga familja e Abramit. Jezus Krishti, Biri i Perëndisë, lindi hebre. Jezus Krishti ka qenë një bekim i madh për gjithë popujt e botës. Ai erdhi si Shpëtimtar.

Kjo do të thotë se Ai erdhi që të vdiste, që të merrte ndëshkimin për mëkatet tona. Prandaj, Ai u ngjall së vdekuri. Ai është i gjallë në Qiell. Kjo është pse Ai mund t'ju heqë të gjitha mëkatet, dhe mund të bëjë premtimin e mrekullueshëm: "Dhe atë që vjen tek unë, unë nuk do ta nxjerr jashtë kurrë." (Gjoni 6:37)

Besojeni fjalën e Tij qysh tani. Thojini Atij: "Zoti Jezus, unë ndjej keqardhje për gjithçka të keqe që kam bërë. Dua që të largohem prej tyre. Faleminderit që vdiqët për mua. Të lutem, m'i fal gjithë mëkatet." Ai nuk do t'ju refuzojë. Ai do t'ju mirëpresë dhe do t'ju falë gabimet. A nuk e keni parë në jetën tuaj se Ai

e mban fjalën e dhënë, sikundër mbajti premtimin ndaj Abramit?

Pikturë 1-4 (altari, Abrami)

Falë besnikërisë së Perëndisë ndaj premtimeve të dhëna, Abrami ecte tani në tokën që do të ishte e tija. Gjëja e parë që bëri Abrami ishte të adhuronte Perëndinë. Ai ndërtoi një altar. Bibla thotë: "Perëndia u shfaq para Abramit." Ç'moment i veçantë! Sa i gëzuar do të ketë qenë Abrami që i besoi Perëndisë për ta sjellë në këtë vend.

Një ditë Abrami ishte shumë i shqetësuar: *Me se t'i ushqej gjedhin, dhentë, gamilet dhe gomarët? Me se do të mbahemi ne gjallë?* mendonte ai me vete. Vështroni përreth. Kishte mbetur shumë pak bar. Ishte kohë zie, që nënkuptonte njerëz dhe kafshë të uritura dhe mungesë të plotë ushqimi.

Nëse Abrami besonte te Perëndia në këtë kohë zije, ç'duhet të bënte?
(Lejoni fëmijët të sugjerojnë se ç'duhet të bënte Abrami?)

Të shikojmë si veproi ai. Ai vendosi t'i zgjidhte vetë problemet e krijuara. Ai la Kanaanin dhe zbriti në Egjipt. Zoti nuk i kishte thënë atij të shkonte atje. Egjipti nuk ishte toka që Perëndia i kishte premtuar atij. Kështu, Abrami u fut në telashe.

Saraj, gruaja e Abramit ishte shumë e bukur. Abrami kishte frikë se kur Egjiptianët do ta shihnin atë, do ta vrisnin dhe do ta merrnin Sarajn për vete. Kështu, duke mos besuar te Perëndia, Abrami i tha asaj: "Thuaj që je motra ime, me qëllim që mua të më trajtojnë mirë për shkakun tënd, dhe jeta ime të shpëtojë për hirin tënd." Dhe planet e Abramit dështuan. Faraoni e mori Sarajn në pallatin e tij. Ai e donte atë për grua. Por, Perëndia mbolli sëmundje te njerëzit që jetonin në pallat. Shpejt Faraoni zbuloi se Abrami nuk i kishte treguar atij të vërtetën. Ai ishte shumë i inatosur dhe menjëherë urdhëroi që Abrami dhe gruaja e tij të ktheheshin në shtëpi.

Por, Perëndia nuk e braktisi Abramin. Ai nuk i tha atij: "Abram t'i më braktise, prandaj unë s'kam më punë me ty." Perëndia është një Zot besnik. Ai nuk i shkel premtimet, edhe atëherë kur fëmijët e tij e kanë shpërfillur.

Ndoshta, edhe ti je një fëmijë i Perëndisë, por si Abrami nuk ke rrëfyer të vërtetën. Vëllai më i madh u ndihmoi në bërjen e detyrave të

shkollës. Kur i lexuat, mësuesi u kënaq shumë dhe ju pyeti: "I ke bërë vetë?" Dhe ti u përgjigje: "Po". Ti gënjeve. Ti ndjehesh i shqetësuar, se e di se ke zëmëruar Perëndinë. A ka ndonjë premtim për ty, që ke mërziur Perëndinë? Po! Dëgjoje atë: "Nëse pranojmë mëkatet tona, Ai është besnik dhe i drejtë në faljen e mëkateve dhe pastrimin tonë nga paudhësitë." (1 Gjoni 1:9). Nëse ndjen keqardhje për gabimet që ke bërë dhe i rrëfehesh Perëndisë, Ai do t'ju falë. Ky është premtimi i Tij. Këtë punë zgjidhe me mësuesin. Të rinj e të reja të Krishterë, mos harroni se kur mëkatoni: Perëndia do që t'i thoni se ndjeni keqardhje. Ai premtonte t'ju falë. Sa t'i thoni gjithçka Perëndisë, nuk ka pse të përjetoni ndjenjën e fajësisë. Ai është besnik edhe atëherë kur ne dështojmë para Tij. Sa i gëzuar duhet të ketë qenë Abrami për këtë.

Pikturë 1-5

Një natë Perëndia i foli Abramit: "Ti do të kesh një bir. Shiko lart në qiell dhe numëro yjet. Kështu kanë për të qenë pasardhësit e tu." Ishte një premtim. Abrami do të kishte birin e tij. Bibla thotë: "Abrami besonte te Perëndia." Zanafilla 15:6

Por, vitet kaluan dhe Abrami nuk po kishte birin e kërkuar. Mos kishte harruar Perëndia? Jo, Perëndia nuk harron kurrë premtimin e dhënë. Mos kishte ndryshuar Perëndia mendje? Jo, Perëndia nuk ndryshon mendje. Mos Perëndia pa se nuk e realizonte dot premtimin e dhënë? Jo, asgjë nuk është tepër e vështirë për Perëndinë. Ai e realizon premtimin në kohën e duhur. Por, Abrami dhe Saraj nuk e kuptonin pse Perëndia nuk po u jepte birin e premtuar. Saraj u lodh së prituri. Një ditë ajo i tha të shoqit: "Unë jam tepër e moshuar për të lindur fëmijë. Merr shërbyesën time, Agar, si grua të dytë, ajo mund të të falë një djalë." Kjo nuk ishte rruga e Perëndisë, por Abrami bëri si i tha gruaja e tij. Ai ishte lodhur duke pritur që Perëndia të realizonte premtimin e dhënë. Ai harroi t'i besonte Perëndisë. Perëndia nuk i përmbush premtimet aty për aty. Por, është e sigurt se Ai i mban premtimet e dhëna.

Pikturë 1-6

Agar lindi një djalë të quajtur Ismael. Por, ai nuk ishte biri i premtuar. Kur Ismaeli mbushi 13 vjeç, Perëndia foli sërish me Abramin, duke përsëritur premtimin: "Saraj do

të lindë një bir." Abrami qeshi dhe i tha Perëndisë: "A do të lindë vallë një fëmijë nga një njeri njëqindvjeçar? Do të lindë Sara që është nëntëdhjetë vjeç?" Dukej e pamundur! Po Perëndia e bëri këtë premtim, se asgjë nuk është e pamundur për Të. Madje, Perëndia ndryshoi emrin e Abramit në Abraham, që do të thotë "babai i shumë kombeve" dhe emrin e Sarajt në Sara, që do të thotë "princeshë". Emrat e rinj duhet t'i kenë ndihmuar ata të kujtonin premtimin e mrekullueshëm të Perëndisë.

A nuk jeni të gëzuar që Perëndia do të mbajë çdo premtim të dhënë? Nëse jeni i krishterë, mund të pëlqeni të nënvizoni premtimet që gjeni në Bibël. Kjo ju ndihmon t'i fiksoni ato në kujtesën tuaj. Por më shumë rëndësi ka që të besoni se Perëndia mban premtimet e bëra.

Te Romakëve 8:28 është një premtim i mrekullueshëm për çdo të krishterë: "Dhe ne e dimë se të gjitha gjërat bashkëveprojnë për të mirë për ata që e duan Perëndinë." Kjo nënkupton se gjithçka që ndodh në jetën tuaj,

momente hidhërimi, gëzimi apo zhgënjimi, ndodhin se i lejon Perëndia. Ai do të rregullojë gjithçka për të mirën tuaj. Shpesh Ai i shfrytëzon këto gjëra për të na bërë sa më afër Jezus Krishtit. Kini besim te Perëndia edhe kur punët nuk ju shkojnë mirë. Është lehtë të fajësosh Perëndinë kur nëna apo baba është sëmurë, apo edhe vdes. Nëse fajësoni Perëndinë dhe ndërprisni bashkëbisedimin me Të, kjo do të thotë se ju nuk besoni premtimet e Tij. Nëse fajësoni veten dhe thoni se po të kishit qenë më të përzemërt, kjo nuk do të kishte ndodhur, nuk jeni duke i besuar premtimit të Perëndisë. Kur hasni momente vështirësie apo hidhërimi, thojni Perëndisë se Ai do t'i zgjidhë ato për të mirë. Kini besim se Ai e mban fjalën e dhënë.

Nëse nuk jeni i krishterë dhe s'i keni besuar kurrë Jezus Krishtin si Shpëtimtarit tuaj, kujtoni premtimin e Tij të veçantë: "Dhe atë që vjen tek unë, unë nuk do ta nxjerr jashtë kurrë." Ejani tek Ai, t'ju falen të gjitha mëkatet. Ai premtonte t'ju pranojë në gjirin e Tij.

PYETJE PËRSËRITËSE PËR MËSIMIN NJË

1. Ç'i tha Perëndia Abramit të bënte kur jetonte në Ur?
(*Abram, largohu nga vendi, nga njerëzit, madje edhe nga të afërmit. Shko në tokën ku do të të tregoj unë.*)
2. Pse u bind Abrami? (*Sepse Perëndia i kishte premtuar Abramit t'i jepte një vend. Abrami besonte se Perëndia do ta mbante fjalën e dhënë.*)
3. Ç'do të thotë të "besosh" Perëndinë?
(*Të mbështetesh te Perëndia për të realizuar atë që ka premtuar.*)
4. Mund të thoni një nga premtimet e Perëndisë?
(*Nuk do të të lë, nuk do të braktis* [Hebrenjve 13:5]; *"Dhe atë që vjen tek unë, unë nuk do ta nxjerr jashtë kurrë."* [Gjoni 6:37].)
5. Kush shkoi bashkë me Abramit dhe gruan e tij?
(*Terah, i ati i Abramit; Lot, nipi i tij dhe shërbëtorët.*)
6. Ç'të keqe bëri Abrami në Egjipt? (*Ai nuk besoi te Perëndia dhe tha se Saraj ishte motra e tij.*)
7. Cilat ishin disa nga premtimet që Perëndia i bëri Abramit?
(*Do të të bëj një KOMB TË MADH; do të të BEKOJ; do ta bëj të MADH EMRIN tënd; do të jesh një BEKIM; te ti do të jenë të bekuara tërë FAMILJET e tokës; do të jap ty dhe Saraj një bir.*)
8. Pse dukej e pamundur që Abrami dhe Saraj të lindnin fëmijë?
(*Sepse Abrami dhe Saraj ishin tepër të moshuar për të lindur fëmijë.*)
9. Pse jeni të sigurt se Perëndia do ta mbajë premtim e Tij?
(*Sepse Perëndia bën gjëra të pamundura.*)
10. Ku i gjeni premtimet e Perëndisë? (*Në Fjalën e Tij, në Bibël.*)

MËSIMI DY

PERËNDIA I DHURON ABRAHAMIT NJË BIR

Shënim: Ky do të jetë një **Mësim i Veçantë Ungjillizues** për të treguar si Perëndia dha për ne Birin e Tij. Mësimi nuk gjen zbatim për fëmijët e pashpëtuar. Prandaj rekomandimi ynë është që këtë mësim ta zhvilloni me fëmijët e Perëndisë gjatë një pjese tjetër të programit tuaj.

(Tregoni pamjen e një foshnje)

Është ditë e gëzueshme kur familjes i shtohet edhe një fëmijë i vogël. Ndoshta edhe ti ke një vëlla apo motër të vogël dhe e ke të freskët në mëndje ditën e lindjes. Është gjë akoma më e veçantë të lindësh në familjen e Perëndisë, të bëhesh bir i Perëndisë.

Dhe si ndodh kjo? - jo kur lind si fëmijë.
 - jo kur shkon në kishë.
 - jo kur vdes.

Bibla na thotë se kur ndodh. Dëgjoni me kujdes: *(Lexoni Gjoni 1:12)*. Ata që pranojnë Jezus Krishtin si Shpëtimtarin e tyre, lindin në familjen e Perëndisë. Gjërat e këqija që bëni në jetë ju mbajnë larg familjes së Perëndisë. Por, Jezus Krishti mund t'i largojë këto paudhësi (gjërat e këqija), sepse Ai vdiq për të marrë me vete të gjitha mëkatet. Ai është gjallë. Ai mund të hyjë në jetën tuaj. Nëse doni të hiqni dorë nga të ligat, të hyni në familjen e Perëndisë, duhet të mbështeteni te Jezus Krishti që t'ju largojë të gjitha mëkatet e bëra. Ai do ta bëjë këtë kur t'ja kërkoni. Dhe kështu ju do të lindni në familjen e Perëndisë. Perëndia do t'ju bëjë një njeri krejt ndryshe. Ai do të jetë Ati juaj i dashur Qiellor. Dhe kështu ti bëhesh bir i Perëndisë.

Shkrimi i shenjtë: Zanafilla 21:8; 22:1-14.

E Vërteta qendrore: **Perëndia provon fëmijët e Tij për të forcuar besimin e tyre tek Ai.**

Zbatimi: Për fëmijët e **shpëtuar:** Kur hasni vështirësi, mbështetuni tek ndihma e Perëndisë.

Plani i Mësimi:

Zhvillimi e ngjarjeve: - Lindja e Isakut.
 - Isaku rritet.
 - Abrahami e mëson Isakun.
 - Perëndia i kërkon Abrahamit të sakrifikojë Isakun. VQSH.
 - Abrahami, Isaku dhe shërbëtorët nisen.
 - Abrahami dhe Isaku lënë shërbëtorët dhe vazhdojnë udhën. VQSH.
 - Isaku pyet: "Ku është qengji?"
 - Abrahami përgjigjet: "Perëndia do ta sigurojë vetë qengjin për sakrificën."
 VQSH
 - Abrahami vendos Isakun mbi altar. VQSH.

Pika Kulmore: Abrahami ngre thikën.

Përfundimi: Engjëlli thotë: "Mos i bëj djalit asnjë të keqe."

Perëndia siguron qengjin.

Abrahami dhe Isaku kthehen në shtëpi së bashku. VQSH.

Vargu që do mbajtur mend: *"Unë e di, o Perëndia im, që ti provon zemrën dhe gëzohesh kur sheh sjelljen e drejtë."* 1 Kronikave 29: 17a.

Përgatitje për angazhimin e nxënësve:

Nëse keni mundësi, siguroni një magnetofon dhe një mikrofon për të intervistuar Abrahamin dhe Isakun pas mësimit. Gjysma e fëmijëve vihen në rolin e Abrahamit dhe gjysma tjetër në rolin e Isakut. Mësuesi apo ndihmësi i tij mund t'ju bëjë fëmijëve pyetje që sugjerohen në fund të mësimit.

MËSIMI

S'është e lehtë kur pret diçka të veçantë. Ju është premtuar një kompjuter lodër për ditëlindje, por ju duhet të prisni. Do të shkoni me familjen në një ekskursion interesant, por duhet të prisni për javë të tëra. Duket sikur koha nuk vjen kurrë. Me siguri që edhe Abrahami dhe Saraj nuk e kishin të lehtë të prisnin birin që u pat premtuar Perëndia. Atyre iu desh të prisnin për 25 vjet! Në këtë kohë Perëndia kishte ndryshuar emrin e Abramit në Abraham dhe emrin e Saraj në Sara. Me këto emra do t'i thërrasim ata tani e tutje.

Më në fund pritja mori fund! Kur lindi biri i tij Abrahami ishte 100 vjeç dhe Sara 90 vjeç.

Pikturë 2-1 (Abraham, Sara, djali Isak)

Të parën gjë që duhet të bëjë nëna dhe babai është t'i vënë fëmijës emër. Abrahami dhe Sara e quajtën birin e tyre Isak, që do të thotë "qeshje". Abrahami dhe Sara kishin qeshur të dy kur të dëgjuan se në atë moshë atyre do t'u lindte djalë. Sara tha: "Perëndia më bëri të qesh, dhe kushdo që do ta dëgjojë do të qeshë me mua."

Tek shihnin birin e tyre të çmuar, Abrahami dhe Sara duhet të kenë ndjerë vlerën e pritjes së tyre. Besimi i tyre u forcua, teksa prisnin që Perëndia të realizonte premtimin e dhënë.

Jo gjithmonë është e lehtë të presësh. Ndoshta ti je i Krishteri i vetëm në familje. Ti i je lutur Perëndisë që të shpëtojë nënën, babain, vëllezërit dhe motrat tuaja, por ata ende nuk janë të krishterë... Ti vazhdon të lutesh e të presësh. Do të ishte shumë më e lehtë sikur Perëndia të përmbushte lutjen tuaj sakaq. Por, ndërsa prisni përgjigjen e Perëndisë, ti mësohesh t'i besosh Atij edhe më shumë. Çdo ditë duhet të mbështetesh në ndihmën e Tij, në mënyrë që të jetosh si i krishterë në familjen tuaj. Ti e sheh se Perëndia të ndihmon me të vërtetë. Perëndia na vë në këto "prova", në mënyrë që ne ta besojmë akoma më shumë.

Për Abrahamin pritja mori fund, "testi" kishte përfunduar. Bibla thotë se ai ftoi të gjithë miqtë e tij në një mbrëmje për nder të Isakut, kur ai ishte ende i vogël, ndoshta katër apo pesë vjeç. Sa krenar duhet të ketë qenë Abrahami për birin e tij.

Tek rritej, jeta e Isakut ishte tërheqëse dhe interesante. Familja e tij nuk jetonte në shtëpi, por në një tendë. Pa dyshim në një tendë të bukur. Kur Abrahamit i duhej të lëvizte për të siguruar ujë e ushqim për gjedhin, devetë, delet dhe dhitë, tenda duhej të çmontohej. Isaku duhet të ketë qenë i kënaqur me këtë lloj jete.

Pikturë 2-2 (altari; sakrifikimi. (kryqi))

Isaku duhet ta ketë parë se Abrahami e njihte dhe e donte Perëndinë. Me siguri që Abrahami ishte kujdesur për ta mësuar Isakun lidhur me Perëndinë. Ai duhet t'i ketë mësuar atij mënyrën e adhurimit dhe faljes nëpërmjet flijimit. Kështu, Isaku shpesh e shihte të atin të mblidhte gurë për të ndërtuar një altar. Ai e pa atë të marrë një qengj, t'i lidhë këmbët e ta vendosë mbi dru. Dhe pastaj me një goditje të shpejtë të thikës së madhe qengji therej dhe gjaku i tij rridhte mbi altar. "Kafsha po vdes për mëkatet tona," duhet të ketë shpjeguar Abrahami. "Perëndia ka thënë që gjaku duhet të rrjedhë, që të falet mëkati."

(Shih Levitiku 17:11 dhe Hebrenjve 9:22).

Pas derdhjes së gjakut, qengji digjej. Kjo quhej "flijim i djegur."

Sot ne s'duhet të adhurojmë Perëndinë në këtë mënyrë. Qengji mbi altar ishte pamja e Jezus Krishtit që do të vdiste për mëkatet tona. Ai quhet "Qengji i Perëndisë, që heq mëkatin e botës." (Gjoni 1:29) Ai fali gjakun e Tij që të falen jo vetëm mëkatet e tua e të mija, por dhe ato të Abrahamit dhe Isakut. Natyrisht, Zoti Jezus erdhi shumë më vonë se koha kur Isaku mësonte flijimin e kafshëve të ndryshme.

Një mëngjes, pa u gdhirë mirë, Abrahami e zgjoi birin e tij. "Çohu Isak! Është koha të ngrihesh!" Pse po e çonte Isakun kaq herët?

Atë natë kishte folur Perëndia. "Abraham!" Ai u përgjigj: "Ja tek jam." Dhe Perëndia tha: "Merr birin tënd të vetëm, atë që ti do, Isakun,

shko në vendin e moriahve dhe sakrifikoje në një nga malet që do të të tregoj."

Bibla thotë: "Perëndia e vuri Abrahamin në provë." Ç'provë! Ç'gjë e vështirë për Abrahamin - të sakrifikoje birin e tij të shtrenjtë. Kjo duhet të ketë qenë koha më e vështirë në jetën e Abrahamit. Me siguri që ai duhet të ketë qenë i pikëlluar dhe i tronditur. Në se e doni Zotin Jezus, jeta jo gjithmonë është e lehtë. Perëndia asnjëherë nuk premtoi një kohë pa probleme. Në të vërtetë Zoti Jezus ka thënë: "Në botë do të keni mundime." (Gjoni 16:33) Mjerimi, fatkeqësia janë periudhë prove. Ndoshta në këto çaste ti po përjeton diçka të vështirë në jetën tënde: gjyshja është shumë e sëmurë; keni detyra shkolle që s'i kuptoni fare; prindërit zihen pa pushim. Ti pyet veten pse Perëndia lejon që këto gjëra të të ndodhin ty, fëmijës të Perëndisë? Bibla na mëson se Ai shpesh na vë në provë për të forcuar besimin tek Ai. Kur përjetoni kohë të vështira, kërkojini ndihmë Perëndisë. Ai do t'ju ndihmojë. Ti do të sprovohesh para Tij e do të bëhesh një i krishterë më i fortë. Pra, mos luftoni kundër Perëndisë; mos e fajësoni Atë për kohët e vështira. Në të kundërt, besojini Atij që t'ju ndihmojë në kapërcimin e tyre. Kështu duhet të vepronte edhe Abrahami gjatë asaj prove të madhe.

"Perëndia na ka kërkuar të shkojmë në një nga malet e moriahve për ta adhuruar," duhet t'i ketë thënë Abrahami të birit herët atë mëngjes. "Është një udhëtim tre-ditor, kështu që duhet të nisemi herët."

Pikturë 2-3 (Isaku, Abrahami, gomari, dru ngarkuar në gomar)

U bënë përgatitjet për udhëtimin. Abrahami çau dru, i bëri ato krah dhe i ngarkoi në gomar. Edhe dy shërbëtorë po përgatiteshin të shkonin me ta. Ata morën shtroje dhe mbulesa për fjetje. Sara po u përgatiste ushqimin për udhë. Ajo nuk do të shkonte me ta.

Pa humbur kohë, ata i lanë Sarës lamtumirën dhe u nisën drejt Moriahut. Abrahami ishte ndoshta shumë i qetë. Sytë i kishte të mbushur me lot tek mendonte sakrifikimin e Isakut. Mos ishte sepse Perëndia nuk e donte Abrahamin që i kërkoi të flijonte birin e vet? Jo. Abrahami e dinte se Perëndia e donte atë. Duke qenë se ai ishte i sigurt për këtë, ai mund t'i besonte Atij edhe në sprovën të mëdha. Nuk është se Zoti nuk ju

do, kur lejon vështirësi në jetën tuaj. Perëndia ju do gjithmonë. Hera herës Ai lejon vështirësi, thjesht sepse Ai ju do juve shumë. Perëndia u jep guxim të përballoni sprovën. Ai s'lejon kurrë një vështirësi të papërballueshme nga ju. Ndoshta babai juaj është pa punë; ndoshta ju s'u pranuat në shkollën që kishit qejf të shkonit. Kur ndodhin gjëra të tilla, besoni te Perëndia. Nëse veproni kështu, besimi tek Perëndia bëhet më i fortë. Nëpërmjet kësaj prove, forcohej edhe besimi i Abrahamit.

Një ditë, një natë. Dy ditë, dy netë. Në ditën e tretë, ata panë malin e Moriahut. Ndoshta Abrahami ia tregoj të birit me gisht. "Ja atje ne do të adhurojmë Perëndinë, Isak." Ai u tha shërbyesve: "Rrini këtu bashkë me gomarin. Unë dhe djali do të shkojmë deri atje dhe do të adhurojmë; pastaj do të kthehemi pranë jush."

Pikturë 2-4 (Isaku, dru, Abrahami)

Ç'ishte ajo që tha ai? "Ne do të kthehemi pranë jush." Nëse Perëndia donte Isakun si fli, si mund të kthehej ai sërish? Bibla na thotë se Abrahami besonte se "Perëndia ishte në gjendje ta ringjallte Isakun edhe prej së vdekurish..." (Hebrenjve 11:19) Nëse Isaku do të sakrifikohej, Perëndia mund ta rikthente sërish në jetë. Sa i fuqishëm ishte besimi i Abrahamit!

Gjatë kohëve të vështira, ai kishte mësuar t'i besonte Perëndisë. Gjatë zhgënjimeve, apo gjatë kohës kur jeni të lënduar e të pikëlluar, besimi juaj te Perëndia forcohet, duke besuar tek Ai për zgjidhjen e problemeve për të mirë. Nëse gjithçka do të shkonte vaj, besimi juaj te Perëndia do të ulej. Është njësoj si me pemën. Gjatë kohës së thatë, kur nuk ka shi pema zhyt thellë e më thellë rrënjët e saj në pjesët e lagështa të tokës. Natyrisht, kjo e bën pemën më të fortë. Në kohë furtune, pema qëndron pa u tundur, sepse rrënjët e saj janë zhytur thellë në tokë.

Një djalë i krishterë me emrin Maik ishte si pema në fjalë. Ai e donte Zotin Jezus, ndërsa i vëllai jo. I vëllai i krijonte Maikut telashe të shumta. Ai hapte radion kur Maiku lexonte Biblën, ai e shante atë, madje nuk linte gënjeshtër pa nxjerrë nga goja për të. Kishte raste që Maiku i thoshte Perëndisë: "Perëndi, pse është kaq vështirë? Më vjen të heq dorë. Të lutem më ndihmo që të jetoj për Ty." Mbështetja tek ndihma e Perëndisë ishte si pema që zhyste rrënjët e saj thellë në tokë. Perëndia nuk ia lehtësoi shqetësimet Maikut,

por e ndihmoi atë që të mos ndeshej me të vëllanë. Një mbrëmje Maiku pati rast t'i tregonte të vëllait se ishte i krishterë i vërtetë. Maiku nuk e pati të lehtë, por kësaj herë ai u mbështet në ndihmën e Perëndisë më shumë se çdo herë tjetër. Po, sprova të tilla janë të vështira, por Perëndia ka arsye të qëndrueshme që i lejon ato. Perëndia kishte arsyet e veta, që i kërkoi Abrahamit ta sakrifikonte birin e tij.

Të dy u ndanë me shërbëtorët dhe u nisën për udhë. Isaku mbarte drutë. Abrahami mori thikën e madhe që e përdorte kur therte kafshët për flijim. Për një çast mbretëroi heshtja. Por edhe Isaku kishte menduar. Ai s'mund t'i mbante mendimet të ndrydhura në vetvete. "Ati im", tha Isaku. "Po, bir", u përgjigj i ati. Dhe Isaku tha: "Ja zjarri dhe druri, po ku është qengji për sakrificën?"

Abrahamit iu desh kohë të përgjigjej. Ai me zor kapërdinte e mbante lotët. Dhe pastaj ai tha: "Djali im, Perëndia do ta sigurojë vetë qengjin për sakrificën." Dhe ata vazhduan udhën së bashku.

Perëndia do ta sigurojë. Këto fjalë të mrekullueshme tregonin besimin e Abrahamit te Perëndia në sprovat më të vështira të jetës së tij. Nëse je i krishterë, edhe ti mund të mbështetesh në ndihmën e Perëndisë për çdo problem tuajin. Nëse veproni kështu, do ta shihni se ai u jep kurajë dhe ju ndihmon të bëni atë që është e drejtë.

Sa më shumë ecnin, aq më e vështirë bëhej sprova e Abrahamit. Më në fund, ata arritën në majë të malit. Abrahami filloi të mblidhte gurë për të ndërtuar një altar. Dhe altari përfundoi.

Pastaj, Abrahami zgjidhi krahun e druve dhe i vendosi ato në altar. Bibla nuk na thotë si vijuan ngjarjet, por ato duhet të kenë rrjedhur në këtë mënyrë.

Abrahami shpjegoi se çdo bënte dhe pse. "Perëndia ma tha të bëj sot një veprim të veçantë. Unë nuk e kuptoj. Unë thjesht duhet t'i bindem." Lotët duhet t'i kenë rrjedhur poshtë faqeve teksa shpjegonte: "Perëndia më tha të të sjell në këtë mal dhe të të ofroj si sakrificë. Nuk e di se ç'do të bëjë Perëndia. Por, unë e di se duhet t'i besojmë Atij. Jam i sigurt se Ai do të na sigurojë sakrificën, por unë duhet t'i bindem Atij." Hera herës është vështirë të vendosësh t'i bindesh Perëndisë. Edhe Nensi e pati të vështirë. Ajo donte të shkonte në ekskursion me klasën, por prindërit e saj nuk kishin të holla. Një ditë

duke shkuar në shkollë, Nensi gjeti në trotuar shumën e nevojshme të parave. Askush nuk e dinte se i kishte gjetur ajo. Ajo mund t'i përdorte për ekskursionin e planifikuar ose t'ia jepte mësuesit për të gjetur se kush i kishte humbur. Ç'duhet të bënte Nensi nëse do i bindej Perëndisë?

(Lejoni fëmijët të përgjigjen)

Ishte një provë e rëndë për Nensin, Por Perëndia e ndihmoi atë t'i bindej. Nensi ishte një e krishterë më e mirë, falë sprovës së kaluar me sukses. Kur ju që doni Zotin Jezus viheni para sprovave të tilla, mbështetuni te Perëndia për t'ju ndihmuar që t'i bindeni Atij. Kështu veproi edhe Abrahami.

Pikturë 2-5 (Isaku në altar.)

Duke shpjeguar se ç'po bënte, Abrahami i lidhi Isakut duart me litar. Isaku nuk u orvat ta ndalonte. Ai mund ta bënte këtë, sepse ishte më i fuqishëm se i ati. Ai edhe mund të ishte larguar me vrap. Shpirti i tij ishte gjithë mëdyshje, por ai u bind, duke lejuar Abarhamin ta lidhë e ta vendosë mbi dru në altar. Ai kishte parë shpesh kafshët që jepnin shpirt në altar. Isaku duhet të ketë mbyllur sytë kur pa Abarhamin të ngrinte thikën e tij të madhe.

Befas u dëgjua një zë: "Abraham, Abraham!" Isaku hapi sytë. Dëgjoi të atin të përgjigjej: "Ja ku jam." Perëndia kishte dërguar engjëllin e Tij.

Engjëlli tha: "Mos e zgjat dorën kundër djalit dhe mos i bëj asgjë të keqe. Tani e di mirë që ti i trembesh Perëndisë, se nuk më ke refuzuar birin tënd, të vetmin bir që ke." Sa i gëzuar duhet të ketë qenë Isaku kur dëgjoi atë zë!

Pikturë 2-6

Abrahami u kthye prapa. "Isak, shiko! Një dash! Një dash i zënë për brirësh në një kaçubë." Ja tek ishte sakrifica! Perëndia kishte siguruar sakrificën. Abrahami mori dashin dhe e vendosi mbi altar në vend të Isakut. Ai i vuri zjarrin druve.

Sakrifica u ofrua. Teksa qëndronte pranë altarit, Isaku falënderoi Perëndinë më gjithë zemër. Dashi zuri vendin e tij. Edhe ju s'duhet

të harroni të falënderoni Perëndinë kur ju ndihmon në kohë të vështira.

At e bir u kthyen së bashku në shtëpi. Asnjeri s'do ta harronte atë ditë të madhe prove. Abrahami e kaloi provën. Ai tregoi se besimi i tij te Perëndia ishte i vërtetë. Perëndia i krijon momentet e vështira për të na treguar ne dhe të tjerëve, se ne me të vërtetë varem nga Ai. (1 Pjetër 1:7) Është lehtë të bisedosh lidhur me besimin ndaj Perëndisë kur gjithçka ecën mirë. Vetëm të

krishterët e vërtetë e besojnë Atë në kohë të vështira.

Nëse e doni **Zotin Jezus**, mos harroni se Ai ka arsye të veçanta që ju të përjetoni shqetësime dhe kohë të vështira. Ai i përdor ato, që ju të bëheni një i krishterë i fortë. Duke përfunduar, le të falënderojmë Perëndinë, që di pse lindin problemet. Le t'i lutemi Atij të na ndihmojë t'i kapërcejmë ato e t'i ngjajmë më shumë Zotit Jezus.

(Mësuesit, mësimi mbyllet me lutje)

Pyetje të sugjeruara për intervistë:

- Abraham, pse shkuaat këtë mëngjes në Malin Moriah?
- * Isak, tek shkonit malit përpjetë, ç'pyetje kishe në kokë për babain tuaj?
- * Abraham, nëse e doni birin tuaj, si mund ta sakrifikoni atë?
- * Isak, cili ishte momenti më i keq për ty?
- * Isak, ç'ndjenja përjetove atë çast?
- * Abraham, pse ishte kaq i sigurt se ju do të ktheheshit që të dy në shtëpi?
- * Isak, cilën nga pjesët e sotme do të kujtoni gjithmonë?
- * Abraham, si shpjegohet se besimi juaj te Perëndia rritet me moshën tuaj?

PYETJE PËRSËRITËSE RRETH MËSIMI DY

1. Unë isha 90 vjeç kur më ndodhi diçka që më bëri të qesh. Cila jam unë? *(Sara)*
2. Unë jam bir i Abrahamit dhe Saras. Emri im do të thotë "qeshje". Cili jam unë? *(Isaku)*
3. Pse sot nuk i ofrojmë Perëndisë kafshë si sakrificë?
(Sepse Zoti Jezus, Qengji i Perëndisë vdiq i kryqëzuar për mëkatet e botës.)
4. Pse lejon Perëndia momente të vështira në jetën e fëmijëve të Tij?
(Për të sprovuar dhe forcuar besimin tonë tek Ai)
5. Ç'pyetje i bëri Isaku Abrahamit tek shkonin të bënin sakrificën?
(Ku është qengji për sakrificën?)
6. Cila ishte përgjigja e Abrahamit? *(Perëndia do ta sigurojë vetë qengjin për sakrificën.)*
7. Pse u tha Abrahami shërbëtorëve: "Ne do të kthehemi pranë jush."?
(Abrahami besonte se Perëndia kishte fuqi të ngjallte Isakun edhe nga vdekja.)
8. Kush u sakrifikua në vend të Isakut? *(Një dash)*
9. Shpjegoni një mënyrë të gabuar të reagimit të të krishterit ndaj vështirësive në jetën e tij.
(P.sh., fajësimi i Perëndisë për vështirësitë e krijuara.)
10. Shpjegoni një mënyrë të drejtë të reagimit të krishterë ndaj vështirësive në jetën e tij.
(I lutem Perëndisë për ndihmë dhe besoj tek Ai për zgjidhjen e vështirësive në të mirën time.)

Shënim:

Nëse doni ta jepni si Mësim të Veçantë Ungjillëzues, mund ta përdorni si përfytyrim të vdekjes së Jezus Krishtit, duke përdorur momentet e mëposhtme:

- * Isaku ishte biri i dashur - Jezus Krishti, Bir i dashur i Perëndisë.
- * Isaku veproi sikundër i tha i ati - bindja e Jezus Krishtit ndaj të Atit.
- * Isaku mbarti drutë - Jezus Krishti mbarti kryqin.
- * Altar në mal - kryq në Kodrat Kalvari.
- * Vdekja e Isakut ishte e pamerituar - Jezus Krishti s'kishte bërë gjë të keqe. Ai vdiq për mëkatet.
- * Isaku u kthye nga vdekja - Jezus Krishti u ngjall së vdekuri.

Mos i jepni këto mësimë krahas të vërtetës qendrore që jepet në tekst. Mirë është që të jepet njëra ose tjetra.

Mësimi Tre

ABRAHAMI KËRKON GRUA PËR TË BIRIN

Ky mësim nuk gjen zbatim për fëmijët e pashpëtuar. Mësimi t'u jepet fëmijëve të pashpëtuar gjatë pjesëve të tjera të programit tuaj:

Këtu kam një manual udhëzues për ... (*thuaj emrin e aparatit elektrik*). Kur e bleva ..., lexova me kujdes udhëzimet e dhëna në manual nga prodhuesit. Prodhuesit e dinë më mirë se si funksionon aparati! Nëse nuk njoh dhe nuk do të zbatoj udhëzimet e prodhuesit, do të kem probleme në përdorimin e aparatit.

Këtu kam një manual udhëzues më të rëndësishëm (*ngrini lart Biblën*). Është manuali udhëzues për mua e ty, realizuar nga Krijuesi ynë, Perëndia. Natyrisht, Ai e di më mirë se si duhet të jetojmë ne. Ky manual udhëzues na tregon shumë gjëra të rëndësishme. Ai na tregon se ne kemi dalë nga udha e Perëndisë nëpërmjet mosbindjes tonë. Ne lexojmë se Jezus Krishti, Bir i vetëm i Perëndisë, vdiq i kryqëzuar dhe u ndëshkua nga Perëndia për mosbindjen tonë. Por, ai nuk ka vdekur. Ai u kthye në jetë dhe është i gjallë për jetë. Ai rregullon punët mes teje dhe Perëndisë. Ai të fal të gjitha mëkatet dhe të ndihmon të ndjekësh udhëzimet e dhëna në Bibël. Bibla thotë: "Pendohuni, pra, dhe kthehuni, që të shlyhen mëkatet tuaja." (Veprat 3:19). Kthehu nga udha e gabuar, besoji Jezus Krisht të të vërë në baza të drejta me Perëndinë. Dhe pastaj të gjitha mëkatet do fshihen. Ka shumë rëndësi që të zbatosh udhëzimet e Krijuesit tënd.

Mësues, krijë këto mjete të thjeshta vizive. Gjatë mëimit, nxirri ato nga Bibla për demonstrim.

Shkrimi i shenjtë: Zanafilla 24; 15:2. (*Përgjithësisht besohet se Elizeri është shërbyesi i dërguar për të kërkuar nuse për Isakun.*)

E vërteta qendrore: Perëndia drejton fëmijët e Tij.

Zbatimi: Për fëmijët e **shpëtuar**: Kërkojini Perëndisë t'ju rrëfejë rrugën në çdo vendim që merrni.

Plani i Mëimit:

Fillimi: Inicimi i konceptit të drejtimit.

Zhvillimi e ngjarjeve: - Abrahami udhëzon shërbëtorët për të kërkuar një grua për Isakun. VQ.

- Elizeri largohet nga shtëpia e Abrahamit.

- Eliezeri arrin te pusi pranë qytetit të Nahorit.

- Ai i kërkon Perëndisë drejtim. VQSH.

- Eliezeri i kërkon ujë Rebekës dhe ajo i jep. VQSH.

- Eliezeri falënderon Perëndinë. VQSH.

- Eliezeri shkon në shtëpi të Rebekas.

- Ai tregon gjithçka që ka ndodhur.

- Nëna dhe vëllai i Rebekës thonë: "Kjo varet nga Perëndia." VQSH.

- Të nesërmen në mëngjes familja e Rebekës do që të vonojë nisjen e saj.

- Rebeka thotë: "Unë do të shkoj."

Pika kulmore: Takohen Isaku dhe Rebeka.

Përfundimi: Rebeka bëhet gruaja e Isakut. VQSH.

Vargu që do mbajtur mend: *"Unë do të të edukoj dhe do të të mësoj rrugën nëpër të cilën duhet të ecësh; unë do të të këshilloj dhe do ta mbaj syrin tim mbi ty."* Psalmeve 32:8

Mjetet vizive:

Piktura 3-1-6

Shkruani në letër fjalët:

- PERËNDIA DREJTON NËPËRMJET LUTJES;

- BIBLËS;

- TË KRISHTERËVE TË TJERË.

MËSIMI

Kur krijoni një model aeroplani, si e dini vendin ku do të ngjisni pjesët e tij? Kur thurni diçka, si e dini radhën e filiqeve dhe numrin e tyre?

(Lërimi fëmijët të përgjigjen)

Ju ndiqni udhëzimet. Kur familja juaj shkon diku ku s'ka qenë më parë, ka nevojë për drejtim. Ajo ka nevojë për dikë t'i rrëfejë me gojë a me shkrim rrugën nga duhet të shkojë. Një fjalë tjetër krahas "udhëzimit" është "drejtimi". Që të dyja nënkuptojnë "ç'të bësh" dhe "si ta bësh". Elezeri, kryeshërbëtori i Abrahamit, kishte një detyrë shumë të rëndësishme për të bërë për Abrahamin. Ai natyrisht që kishte nevojë për drejtim.

Pikturë 3-1 (Abrahami, me Elizerin)

Sara kishte vdekur dhe Abrahami po plakej. Abrahami kishte menduar për birin e tij. Isaku ka nevojë për grua, mendonte Abrahami me vete. Kështu, ai thirri kryeshërbëtorin e tij, Elizer. "Betohu solemnisht", i tha Abrahami shërbëtorit "që ti nuk do t'i marrësh për grua djalit tim asnjë prej bijave të kanaanejve që adhurojnë idhujt dhe qenie joreale. Dua që ti të shkosh në vendin tim dhe te fisi im për të marrë një grua për djalin tim, për Isakun." Në atë kohë nuk ishte gjë e veçantë që prindërit të vendosnin për nusen dhe kohën e martesës së djalit të tyre. Elizeri nuk u çudit që Abrahami po përpiquej të gjente grua për Isakun. Por, menjëherë atij i lindën shumë mendime në kokë. "Ndoshta ajo grua nuk dëshiron të më ndjekë në këtë vend; a duhet të çoj atëherë përsëri birin tënd në vendin nga ke dalë?" "Jo, kurrë," iu përgjigj Abrahami. "Perëndia më hoqi nga shtëpia e atit tim. Mos e kthe birin tim atje. Perëndia do të çojë engjëjt e Tij për t'ju drejtuar që ti të marrësh një grua për djalin tim atje. Në qoftë se gruaja nuk dëshiron të të ndjekë, ti do të lrohesh nga ky betim që më ke bërë."

Abrahami e dinte se Perëndia do t'i tregonte Elizerit gruan e përshtatshme për birin e tij. Perëndia do t'ia bënte atij të qartë se "ç'duhet të bënte" dhe "si ta bënte." Perëndia drejton fëmijët e Tij. Nëse e ke pranuar Jezus Krishtin si Shpëtimtarin tënd, ti je fëmijë i Perëndisë. Perëndia do që të të ndihmojë në zgjedhjet dhe vendimet e tua. Në

Bibël Ai premton: "Unë do të të edukoj dhe do të të mësoj rrugën nëpër të cilën duhet të ecësh; unë do të të këshilloj dhe do ta mbaj syrin tim mbi ty." (Psalmeve 32:8) Ndoshta ju duhet të vendosni, "Të shkoj të bëj gjimnastikë, apo të shkoj në Shkollën e së Dielës? Apo, "Të shikoj atë video mbushur me tmerre që do e shohë gjithë familja?" Perëndia e di rrugën e drejtë. Ai do që këtë rrugë të ta tregojë edhe ty. Ai drejton fëmijët e Tij. Abrahami ishte i sigurt për këtë dhe këtë ia tha Elizerit.

Pikturë 3-2

(Jashtë në natyrë, devetë dhe kalorësit)

Elizeri u bë gati të nisej. 10 deve u ngarkuan me furnizime për udhëtimin prej 725 km. deri në Haran, udhëtim që donte disa javë. Ushqim, batanije dhe tenda u nevojiteshin gjatë udhës. Ata morën me vete lloj-lloj të mirash, sende të argjendta dhe të arta dhe veshje të bukura, për të treguar se Abrahami ishte njeri i pasur. Elizeri mori me vete edhe shërbëtorë, sepse rruga përmes vendit të nxehtë e të vetmuar do të ishte e rrezikshme. Tek udhëtonte, Elizeri mendonte: "*Si do ta marr vesh se do të takoj vajzën që do të bëhet gruaja e Isakut? Ç'do t'i them asaj?*" Ai e dinte se kishte nevojë për Perëndinë që ta drejtonte. Elizeri kishte udhëzimet e Abrahamit, por ai kishte nevojë për më shumë. Ai kishte nevojë për Perëndinë t'i tregonte vajzën e duhur.

Pikturë 3-3 (Elizeri afër pusit)

Ishte mbrëmje kur iu afruan qytetit Nahor, ku i kishte nisur Abrahami. Ata qëndruan pranë pusit për të pushuar dhe ndoshta të vendosnin se ç'duhet të bënin më pastaj. Duke parë nga qyteti, Elizeri pa gratë që po drejtoheshin nga pusi me shtamba në duar. Ai mbante mend fjalët e Abrahamit: "Perëndia do të shkojë para teje..." A do të shihte ndonjë engjëll? Hera herës Perëndia lejonte njerëzit t'i shihnin ata, ndërsa shpesh ata ishin të padukshëm edhe pse ishin atje. Elizeri e dinte se kishte nevojë për Perëndinë që ta drejtonte. Dhe ai u lut: "O Zot, Perëndia i zotërisë tim Abraham, të lutem bëj që sot të kem mundësinë të kem një takim të lumtur, trego dashamirësi ndaj Abrahamit, zotit tim! Ja unë po rri pranë këtij burimi ujërash, ndërsa bijat e banorëve të qytetit dalin për të mbushur ujë. Unë do t'i kërkoj njëherës prej tyre ujë për të pirë. Nëse më jep ujë dhe më thotë

'Pi, dhe kam për t'u dhënë për të pirë edhe deveve të tu', të jetë ajo që Ti ja ke caktuar shërbyesit tënd Isak." Është gjithmonë mençuri t'i kërkosh Perëndisë drejtim. Lutja është një mënyrë që Perëndia drejton fëmijët e vet.

(Tregoni fjalët PERËNDIA DREJTON NËPËRMJET LUTJES)

Kur ta kërkosh Perëndinë, mos harroni t'i kërkonin ndihmë kur do të bëni një përzgjedhje apo do të merrni një vendim. Kur shkoni në pazar për të blerë një dhuratë për nënën tuaj, kërkoni Perëndisë t'ju ndihmojë të zgjidhni dhuratën e duhur. Duke parë gjëra të ndryshme, ti shikon diçka dhe në brendësi e di se ajo është dhurata e përshtatshme. Ose pyesni Perëndinë për videon me tmerre. Mendimet mund t'u trazohen. Ju nuk doni t'ju tallin sepse nuk e shikoni atë. Madje, ndjeheni keq kur e shihni atë. Tek bisedoni me Perëndinë lidhur me këtë çështje, në mendje u lind një mendim: *Zoti Jezus nuk do ta shihet atë.* Dhe atëherë ti di si të veprosh. Meqenëse jeni lutur, Perëndia ju ka drejtuar. Ishte mençuri nga ana e Eliezerit që të lutej, të lutej në mënyrën që ai dinte.

Nuk ishte lehtë që të realizohej lutja e tij ndaj Perëndisë, sepse në atë vend ishte gjë e pazakontë që një burrë të bisedonte me një grua të panjohur. Kështu, shumica e grave do të kalonin pa e vënë re atë. Nëse gruaja që ai u lut, do t'i jepte ujë atij dhe deveve të tij, kjo do të ishte gjë e pazakontë. Kjo do të tregonte se ajo ishte grua e dashur, e kujdesshme, që nuk i ndruhej punës. Nxjerrja e shtambave nga pusi, ngjitja e tyre në shkallë, zbrastja e tyre në logare për dhjetë gamile ... ishte një punë e madhe. Devetë pinë shumë ujë!

Pikturë 3-4

S'kishte mbaruar ende lutjen, kur Eliezeri pa vajzën që kërkonte. Vajza ishte e bukur dhe e dashur. Ishte tamam ajo? Ai e pa atë tek zbriti në burim të mbushte shtambën me ujë. Kur u ngjiti lart, ai i tha: "Të lutem, a mund të pi pak ujë nga shtamba jote?" Ajo uli shtambën nga supi dhe tha: "Pi, zotëria im." Kjo ishte përgjigjja e parë! Elizeri piu. Dhe më tej ajo tha: "Do të mbush ujë edhe për devetë e tua, deri sa të ngopen me ujë." Kjo ishte përgjigjja e dytë! Po ndodhte siç kishte kërkuar Elizeri. Perëndia po e drejtonte atë. Shpesh, kur lutemi për drejtim, Perëndia lë diçka të ndodhë në mënyrë që ne të dimë se

ç'duhet të bëjmë. Të mendojmë se jeni lutur dhe i keni kërkuar Perëndisë: "Kujt t'i flas për Ty? Dhe një ditë dikush të thotë: "Pse do gjithmonë të shkosh në Klubin Lajmi i Mirë, në kishë apo në Shkollën e së Dielës?" Apo, "Meqë nëna nuk ju lë të shkoni për vozitje se nuk dini not, pse nuk shkoni pa i thënë asaj?" Cila do të ishte përgjigjja juaj? *(Diskutoni me fëmijët)*

Këtu keni rast t'i flisni dikujt për Perëndinë. Perëndia iu përgjigj lutjeve tuaja për drejtim, duke dërguar dikë me pyetje të ndryshme.

Sa kohë që Elizeri kishte dy përgjigjet e lutjes për drejtim, ai s'duhet ta ketë pasur të vështirë të thoshte pse ndodhej atje. Por, ai nuk foli. Fillimisht, ai duhej të mësonte disa gjëra të tjera. Tek mendonte të pyeste vajzën për familjen e saj, ai filloi të nxirrte disa nga gjërat e çmuara që kishte sjellë me vete. Xhevahiret, unaza dhe varëset do të tregonin diçka për njeriun që e kishte dërguar atë. Kur devetë mbaruan së piri, Elizeri i dha asaj sendet e çmuara. Ai mësoi se emri i saj ishte Rebeka.

"Bijë e kujt je?", pyeti ai. Kur ajo u përgjigj, ai u emocionua më shumë se kurrë. Ajo ishte fis me Abrahamin! "A ka vend në shtëpinë e babait tënd për ne që të kalojmë natën?", pyeti ai. Ajo u përgjigj: "Tek ne ka shumë kashtë dhe forazh si dhe vend për të kaluar natën."

Elizeri u përkul dhe falënderoi Perëndinë për drejtimin e Tij. "Qoftë i bekuar Zoti, Perëndia i Abrahamit, zotërisë tim, që nuk ka pushuar të jetë dashamirës dhe besnik ndaj zotërisë tim! Ai më çoi në vendin e duhur", tha ai. Perëndia është po Ai sot. Nëse jeni fëmija i tij, Ai do që t'ju tregojë udhën e Tij. Ai do t'ju ndihmojë të merrni vendimin e duhur. Mos harroni se ç'thotë Ai te Psalmet 32:8. *(Lexojini vargjet sërish).*

Ai ju drejton gjatë lutjes. Hera herës ju drejton ndërsa lexoni Biblën. *(Tregoni poshtë fjalës LUTJE fjalën BIBËL)*

Sa më shumë që të lexoni e të mbani mend se ç'është në Bibël, aq më shumë do të kuptoni se ç'e kënaq më shumë Perëndinë dhe ç'kërkon Ai që të bëjnë fëmijët. Kjo është një ndihmë e vërtetë kur ju duhet të merrni vendime. P.sh., nëse do të zgjidhni mes shkuarjes për sport dhe shkuarjes në Shkollën e së Dielës, Bibla ndihmon kur thotë se në këtë të fundit ju do të takoni të krishterë të tjerë. Ka rëndësi të lexoni Biblën për të kuptuar udhëzimet e Perëndisë, për të

vepruar sikundër thotë Ai, sepse Perëndia s'ju çon kurrë në drejtime që bien ndesh me ato që thuhet në Bibël. Kjo është një nga rrugët ku Perëndia drejton fëmijët e Tij. Ai e drejtoi Elizerin në një rrugë tjetër. Pavarësisht nga rruga që Ai zgjedh, Ai ju drejton. Ne duhet ta falënderojmë për këtë, ashtu siç bëri edhe Elizeri.

Tek vraponte për në shtëpi, Rebeka ishte shumë e emocionuar. Ky njeri ishte shërbëtor i Abrahamit! Ajo kishte dëgjuar familjen e saj të fliste për të.

Vëllai i Rebekës pa xhevahiret e çmuara dhe dëgjoji fjalët që tha ajo. Ai shkoi pa humbur kohë të pusi dhe e ftoi atë në shtëpi.

Pikturë 3-5 (Shtoni fjalët: PERËNDIA DREJTON NËPËRMJET LUTJES, BIBLËS)

Elizeri, shërbëtorët dhe devetë erdhën te shtëpia e Rebekës, ku i priste ushqimi i përgatitur. "Unë nuk do të ha deri sa të plotësoj porosinë që më kanë dhënë." Perëndia e kishte drejtuar atë te vendi dhe njeriu i duhur. Dhe ai besonte se Perëndia do ta ndihmonte të thoshte fjalët e duhura. Ai filloi fjalën e tij me Abrahamin.

"Perëndia e ka bekuar shumë zotërinë tim, që është bërë i madh," tha ai. "Ai është njeri i rëndësishëm dhe shumë i pasur. Perëndia i ka dhënë atij dele dhe qe, argjend dhe flori, shërbyes dhe shërbyese, deve dhe gomarë." Abrahami dhe Sara lindën një djalë në pleqërinë e tyre dhe Abrahami i ka dhënë atij gjithçka që zotëron."

Ai vazhdoi, duke thënë fjalët e Abrahamit: "Nuk do të marrësh grua për djalin tim nga bijat e kanaanejve. Gjej një grua për djalin tim mes njerëzve të mi."

Së fundi, Elizeri tregoi lutjen që bëri te pusi. "Unë u luta që kur të thosha, 'Të pi pak ujë nga shtamba jote?' ajo të thoshte, 'Pi ... dhe unë do të marr ujë edhe për devetë e tua!' Para se të mbaroja lutjen erdhi Rebeka. Kur i foli, ajo u përgjigj sikundër isha lutur unë." E përfytyroni si ndjehej Rebeka kur dëgjoji këtë?

Elizeri vazhdoi të shpjegonte: "Pastaj u përkula, adhurova Perëndinë dhe e bekova Perëndinë e Abrahamit, zotërisë tim, që më ka çuar në rrugën e drejtë për të marrë për birin e tij bijën e vëllait të zotërisë tim. Dhe tani më thoni, do të jeni ose jo të përzemërt

me zotërinë tim? Më thoni 'po' ose 'jo' dhe unë do të di si të veprojmë.

Rebeka nuk u përgjigj. Në vend të saj u përgjigjën i ati dhe i vëllai. "Kjo varet nga Perëndia," thanë ata. "Merre Rebekën me vete, shko dhe ajo të bëhet gruaja e birit të zotërisë tënd, ashtu siç ka thënë Perëndia."

Perëndia po përdorte Elizerin për t'i treguar Rebekës, vëllait dhe familjes së saj, se kjo ishte rruga e Perëndisë. Ai po përdorte shërbëtorët për t'i drejtuar ata. Perëndia, shpesh, përdor të krishterë të tjerë për të na ndihmuar të mësojmë rrugën e Tij, veçanërisht kur jemi fëmijë.
(Tregoni poshtë fjalës BIBËL, TË KRISHTERË TË TJERË)

Ndoshta ti ke pyetje të tilla si: "Ç'duhet të bëj kur më ngacmojnë në shkollë?" ose "Të them që babai nuk është në shtëpi, kur realisht është?" Dhe ti nuk e di rrugën e Perëndisë. A njeh njeri që beson se e do Jezus Krishtin? Pse nuk bisedon me të. Ai do t'ju ndihmojë të kuptoni rrugën e Perëndisë. Nëse dëshironi, unë do të isha e gëzuar të bisedoja me ju. Në mbarim, qëndroni në vendet tuaja. Kështu, unë do të mësoj se ju doni të flisni me mua. Perëndia shpesh përdor njerëz të tjerë për të na drejtuar, ashtu sikundër përdori Elizerin të drejtonte Rebekën.

Kur Elizeri dëgjoji se Rebeka do të shkonte bashkë me të, ai u përkul thellë, adhuroi dhe falënderoi Perëndinë për drejtimin e Tij.

Dhe pastaj, ai nxori sendet e çmuara që kishte sjellë me vete. Ai i dha Rebekës xhevahire të çmuara. Pas buke, u shtrinë të flenë.

Mendoni se Rebeka shkoi të flinte? Kjo ishte mbrëmja që ndryshoi për gjithmonë jetën e saj. Perëndia e kishte treguar qartë se Isaku duhet të ishte burri i saj. Nëse e doni Jezus Krishtin, në jetën tuaj keni vendime të mëdha për të marrë. Ç'do të bëheni - infermier, fermer, mashinist treni apo misionar? Me kë të martoheni? Kërkojini Perëndisë t'ju drejtojë. Ai do t'ju drejtojë nëse doni me të vërtetë të shkoni në rrugën e tij. Ai ka premtuar t'ju drejtojë dhe Ai e bën atë, qoftë në vendime të vogla, qoftë në të mëdha.

Ai drejtoi Elizerin. Tani shërbëtori i Abrahamit e dinte se kush do të ishte gruaja e

Isakut. Kështu, të nesërmen në mëngjes, ai donte të niste udhën e kthimit. Natyrisht, ai donte të merrte Rebekën me vete. Por, nëna dhe vëllai i Rebekës thanë: "Lëre që vajza të rrijë disa ditë me ne, të paktën dhjetë ditë; pastaj mund të ikë." Por, Elizeri donte të nisej menjëherë. "Atëherë ata i thanë: "Të thërrasim vajzën dhe ta pyesim atë." "A do të shkosh me këtë njeri?" pyetën ata. Rebeka duhet të fliste vetë. "Po, do të shkoj," u përgjigj ajo. Rebeka e ndjente në shpirt se ky ishte plani i Perëndisë për të. Ajo mezi priste të shkonte të takonte njeriun që do të bëhej burri i saj.

Pikturë 3-6 (udhëtimi)

Ç'gëzim duhet të ketë qenë kur u takuan Rebeka dhe Isaku. Bibla thotë se Elizeri i tregoi Isakut gjithçka që ndodhi.

Duke dëgjuar, Isaku e dinte se Perëndia e kishte dërguar Rebekën për të. Ai e futi atë

në tendën e nënës së tij dhe ajo u bë gruaja e tij. Të dy ishin të gëzuar që i kishte drejtuar Perëndia. Ata kishin jetuar larg njeri tjetrit dhe Perëndia i bashkoi. Dashuria e tyre për njeri tjetrin rritej dita ditës.

Të rinj dhe të reja të krishterë, Perëndia do t'ju tregojë rrugën e Tij. Ai do që t'ju drejtojë. Pra, bisedoni me Të për zgjedhjet dhe vendimet që do të merrni. Ndoshta, që tani keni diçka që doni t'i kërkonit Atij. Mbajmë qetësi për disa minuta, që ju të bëni kërkesën tuaj, jo me zë, por qetësisht në shpirtin tuaj. Mos harroni premtimin e Tij: "Unë do të të edukoj dhe do të të mësoj rrugën nëpër të cilën duhet të ecësh; unë do të të këshilloj dhe do ta mbaj syrin tim mbi ty." Psalmeve 32:8. *(Mësues: pas një periudhe qetësie, mbylle mësimin me lutje)*

PYETJE PËRSËRITËSE RRETH MËSIMIT TRE

1. Pse Abrahami nuk donte që Isaku të martohej me asnjë prej bijave të kanaanejve? *(Sepse kanaanejtë i shërbenin idhujve dhe bënin poshtërsira të tjera.)*
2. Ku e çoi shërbëtorin të kërkonte grua për Isakun? *(Në vendi ku jetonin të afërmit e Abrahamit, në qytetin e Nahorit)*
3. Pse u lut Elizeri te pusi? *(Sepse ai donte drejtimin e Perëndisë që të gjente gruan e duhur për Isakun.)*
4. Si i drejton Perëndia fëmijët e Tij? *(Nëpërmjet lutjes, Biblës dhe të krishterëve të tjerë.)*
5. Si e dimë që Perëndia do të drejtojë fëmijët e Tij? *(Sepse Ai e premtton këtë në Bibël; Psalmet 32:8.)*
6. Cili ishte emri i gruas që Perëndia donte ta martonte me Isakun? *(Rebeka)*
7. Ç'gjë të rëndësishme bëri Elizeri para se të shkonte te shtëpia e Rebekës? *(Falënderoi Perëndinë)*
8. Si e provoi para familjes së Rebekës se Abrahami dhe Isaku ishin njerëz të mëdhenj? *(Ai i dha Rebekës xhevahire të çmuara. Ai foli për pasurinë që gëzonte Abrahami.)*
9. Ç'thanë babai dhe vëllai i Rebekës kur dëgjuan gjithë historinë? *(Kjo varet nga Perëndia. Merre Rebekën me vete, shko dhe ajo të bëhet gruaja e birit të zotërisë tënd.)*
10. Thoni ku e doni drejtimin e Perëndisë në momentet e 'mëdha' të jetës tuaj? *(Karrierë, martesë etj.)*

MËSIMI KATËR

PARËBIRNIA DHE BEKIMI

Shkrimi i Shenjtë: Zanafilla 25:21-34; 26:34,35 (Martesa e Esaut); 27:1-28:5.

E Vërteta Qendrore: **Mos u bëj mashtrues si Jakobi.**

Zbatimet: Për fëmijët e **pashpëtuar:** Besoni Perëndinë t'ju ndryshojë zemrën tuaj mashtruese.
Për fëmijët e **shpëtuar:** Mbështetuni në fuqinë e Perëndisë për të jetuar si njeri tjetër.

Plani i Mësimi:

Fillimi: Fili fiton një garë. VQ.

Zhvillimi e ngjarjeve:

- Lindja e Esaut dhe Jakobit.
- Esau është gjuetar, Jakobi tip i mbyllur.
- Esau kthehet në shtëpi i uritur.
- Esau shet parëbirninë. VQP.
- Isaku i thotë Esaut të gjuajë e t'i sjellë atij mish gjahu.
- Rebeka planifikon të mashtrojë Isakun.
- Jakobi është dakord. VQP.
- Jakobi shkon tek i ati. VQSH.
- Isaku e bekon Jakobin.

Pika Kulmore: Esau vjen te Isaku dhe e kupton se është mashtruar.

Përfundimi: Esau planifikon të vrasë Jakobin. Jakobi largohet nga shtëpia. VQSH+P.

Vargu që do mbajtur mend: *"Zemra gënjehet më tepër se çdo gjë tjetër dhe sëmuret në mënyrë të pashërueshme."* Jeremia 17:9

Mjetet vizive: Piktura 4-1-5

Përgatitje për angazhimin e fëmijëve: Një javë para jepuni dy fëmijëve hollësitë e tregimit. Vëri ata ta interpretojnë në klasë.

MËSIMI

(Mësimi mund të interpretohet nga dy fëmijë të rritur)

"Ishte një takim sportiv i veçantë në vendin ku punon babai im," tha Fili. "Si ishte?" pyeti Toni. "I shkëlqyer! Unë fitova garën për fëmijët në moshën nën 12 vjeç. Fitova trofeun. Gjë fantastike, apo jo?" "Natyrisht! Të lumtë, Fil," e uroi Toni. "Por, a s'mbushe ti 12 vjet muajin që shkoi?" "Natyrisht, po askush atje nuk e dinte moshën time. Pra, unë fitova garën, mora trofeun dhe askush nuk e mori vesh se unë jam mbi 12 vjet."

"Nuk mendoj se është kaq fantastike," tha Toni. "Ti ke mashtruar." "E ç'rëndësi ka. Unë fitova."

A është mirë të mashtrosh edhe në s'kapesh? Pse është gabim?

(Lejoni fëmijët të shprehin pikëpamjet e tyre. Sqaroni se mashtrimi e mërzit Perëndinë [Psalmet 5:6]. Dikush tjetër dëmtohet kur ne mashtrojmë. Dikush tjetër duhej të merrte trofeun e Filii.)

Sot, do të takohemi me një mashtrues. Ai ishte biri i Isakut dhe Rebekës.

Pikturë 4-1

Javën që shkoi ne mësuan si Isaku u martua me Rebekën. Ata mezi prisnin ditën

që t'ju tregonin fëmijëve mrekullinë e Perëndisë. Por, për vite me radhë Isaku dhe Rebeka nuk patën fëmijë. Bibla thotë se Isaku u lut që Rebeka të lindte fëmijë. A e dëgjo Perëndia lutjen e tij? Po, Perëndia e dëgjo dhe iu përgjigj lutjes së tij në një mënyrë të veçantë. Ai u fali atyre dy djem binjakë! Binjakët u quajtën Esau dhe Jakob. Ata lindën pas 20 vjet martesë të Isakut me Rebekën. Isaku dhe Rebeka u gëzuan shumë për lindjen e tyre. Edhe gjyshi Abraham ishte shumë i gëzuar. Ai ishte i sigurt se Isaku dhe Rebeka do të kishin fëmijë të paktën një djalë. E dini pse?

(Nëse keni fëmijë të rritur, ndihmojini të gjejnë me mend përgjigjen e duhur.)

Po, Perëndia i kishte premtuar Abrahamit se fëmijët e tij dhe fëmijët e fëmijëve do të bëheshin një komb i madh.

Pikturë 4-2 (Esau dhe Jakobi)

Edhe pse Jakobi dhe Esau ishin binjakë, ata nuk dukeshin njësoj. Esau, që kishte lindur i pari nga binjakët kishte flokë të kuq dhe lëkurë leshtore, ndërsa Jakobi kishte lëkurë të butë e të lëmuar. Ata ndryshonin edhe në gjithçka që bënin. Esaut i pëlqenin aktivitetet në natyrë. Ai ishte djalë i fuqishëm. Një pjesë të madhe të kohës e kalonte në pyje e fusha me harkun dhe shigjetën. Ai pëlqente të gjuante e ta çonte gjahun në shtëpi. Jakobi ishte ndryshe. Atij nuk i pëlqente gjahu. Ai ishte një djalë i qetë, që e kalonte ditën përreth tendave. E ëma i mësonte atij të gatuar. Ai kalonte një pjesë të madhe të kohës me të. Po kështu, atij i pëlqente të mendonte e të përlllogariste. Jakobi ishte i zgjuar. Bibla thotë se ai ishte fëmija i pëlqyer i Rebekës, kurse Esau i Isakut. Parapëlqimi i fëmijëve të tillë mund të shkaktojë telashe të mëdha.

Një ditë Esau ishte për gjah. Atë ditë nuk vrau gjë. U kthye në shtëpi i lodhur dhe i shkurratur. Ai ishte i uritur! Ç'ishte ajo që nuhati? Oh! Jakobi po gatuar. Vinte një erë kaq të mirë.

Pikturë 4-3

"Të lutem, më lërë të ha pak nga kjo supë. Po vdes nga uria," tha Esau. Jakobi e kishte vrarë mendjen. Ai e pa që Esau donte pa tjetër të hante. "Do të të lë nëse më shet më parë parëbirninë tënde," tha Jakobi.

Ç'është 'parëbirnia'? Ishte diçka e veçantë që i përkiste djalit të madh. Kur vdiste babai, djali i madh që gëzonte parëbirninë bëhej kreu i familjes dhe merrte dyfishin e pasurisë së babait të tij. Po ky djalë ishte i bekuar nga Perëndia. Esau ishte më i madhi i binjakëve. Ai kishte parëbirninë. Por, edhe para lindjes së binjakëve, Perëndia i kishte thënë Rebekës: "Më i vogli do të jetë më i shquar se i madhi." Perëndia e kishte planifikuar që Jakobi të kishte parëbirninë. Po, Jakobi nuk donte që këtë punë ta zgjidhte Perëndia. Ai donte ta mashtronte Esau që t'ja shiste parëbirninë. Dhe ai tha: "Do të të jap supë, në qoftë se më shet parëbirninë tënde."

Esau se vriste mendjen për parëbirninë, apo për të qenët kryefamiljar, që Perëndia kishte premtuar të bekonte. "Të thashë se po vdes nga uria," tha ai. "Ç'dobi do të kem nga parëbirnia? Natyrisht, mund ta marrësh."

Jakobi tha: "Betomu. Betomu solemnisht." Esau u betua. Jakobi mori parëbirninë, kurse Esau supën me thjerrëza. Jakobi i mençur e dinte se ky ishte fillimi i diçkaje të veçantë për të. Por mënyra si ai mashtrroi Esau të shiste parëbirninë për supë ishte e pandershme. Ai e mashtrroi atë. Ndoshta ju mendoni: "Ç'poshtërsi!" Por, Bibla na thotë se edhe pse ne nuk mashtrujmë sikundër bëri Jakobi, të gjithë kemi shpirt mashtrues. "Zemra gënjehet më shumë se çdo gjë tjetër dhe sëmuret në mënyrë të pashërueshme: kush mund ta njohë atë?" (Jeremia 17:9)

Kjo do të thotë se qenia juaj e vërtetë nuk është e ndershme, e pastër dhe e çiltër. Qenia juaj e vërtetë është e keqe dhe e pështirë. Në sytë e Perëndisë ti je "i lig në mënyrë të pashpresë". Domethënë, ti je shumë i keq. Në pamje të jashtme mund të mos dukesh i tillë. Ndoshta, nëna, babai dhe mësuesi mendojnë se ti je fëmijë i mirë e i sjellshëm. Por, Perëndia njeh qenien tuaj të vërtetë. Ai njeh mendimet tuaja gjithë zemërim. Ai e di se ti do veten më shumë se çdo njeri tjetër. Ai di kur ti gënjen e mashtron. Ai e di se ti nuk je aq i mirë sa hiqesh. Mësimet e Biblës për mashtrimin dhe të keqen, qëndrojnë si për Jakobin ashtu edhe për ty. Ti s'mund ta shndërrosh qenien tënde në një njëri që kënaq Perëndinë. Por, Perëndia mund t'ju ndryshojë, t'ju bëjë një njeri krejt tjetër. Besimi tek Perëndia është gjëja që ju keni më shumë nevojë se kurrë. Nëse do t'i përkasësh Perëndisë, të ndryshosh jetën tënde, por nuk din si, qëndro të bisedojmë së bashku kur të kenë ikur të tjerët. Eja në vendet e para (ose caktoni një

vend tjetër të përshtatshëm), kështu unë e di se ti do të bisedosh si të ndryshosh jetën tënde.

Edhe Jakobi kishte nevojë për Perëndinë që ta ndryshonte. Por, ai s'po mendonte për Perëndinë. Nëse do t'i kërkonte Perëndisë të kujdesej për të, Perëndia me siguri që do t'i siguronte atij parëbirninë. Ishte marrëzi nga ana e tij të përpiquej t'i zgjidhte të gjitha punët vetë.

Pikturë 4-3

Kohë më vonë, Isaku thirri Esaun. "Më ka marrë uria për ca mish të mirë. Shko me harkun dhe shigjetën, vrit ndonjë kafshë dhe më përgatit ca mish." Isaku ishte i moshuar. Ai nuk shikonte nga sytë. "Mund të vdes tani shpejt," tha ai, "dhe kam një bekim për ty. Më sill mishin dhe unë do të të bekoj." Edhe pse Isaku e dinte se më i madhi do t'i shërbente të voglit, ai do t'i jepte Esaut bekimin që shkonte me parëbirninë. Ai duhet ta dinte se Esau e kishte shitur parëbirninë.

Pikturë 4-4 (Rebeka dhe Jakobi)

Rebeka dëgjoi Isakun tek bisedonte me djalin e tij të preferuar. Menjëherë sa Esau doli me harkun dhe shigjetën, Rebeka thirri birin e saj të preferuar, Jakobin. "Dëgjova babanë t'i kërkonte Esaut t'i sillte mish për të ngrënë dhe ai do t'i jepte bekimin në prani të Perëndisë. Prandaj, biri im, bindu zërit tim dhe bëj atë që të urdhëroj. Shko në kope dhe më sill dy keca të mirë. Unë do të përgatis një gjellë të shijshme për babanë tënd, nga ato që i pëlqejnë atij. Pastaj ti do t'ia çosh babait që ta hajë. Ai do të mendojë se je Esau dhe kështu do të të bekojë para se të vdesë."

Rebeka e dinte se biri i saj i preferuar kishte tanimë parëbirninë. Ajo ishte e vendosur që ai të merrte edhe bekimin që shkonte me të. Por, ajo po tregohej tepër mashtruese.

Fillimisht, Jakobi nuk ishte dakord të vepronte ashtu sikundër i tha nëna e tij, "Babai do të më njohë se unë nuk jam Esau," tha ai. "Esau është leshtor, ndërsa lëkura ime është e lëmuar. Babai do të më prekë dhe unë do të hedhe mbi mua një mallkim në vend të një bekimi."

Por nëna e tij iu përgjigj: "Ky mallkim le të bjerë mbi mua, biri im! Shko të marrësh kecat."

Kështu, Jakobi veprroi sikundër i tha e ëma. Natyrisht, ishte një veprim shumë i gabuar. Nën e bir po tregoheshin që të dy mashtrues. Meqenëse, zemra jonë është mashtruese, mashtrimi del në veprimet që kryejmë.

Ndoshta ndjeheni ngushtë se keni ardhur me vonesë. Dhe ti shpjegon: "Jam vonë se më ndaloi në rrugë plaka Xhons." Është gënjeshtër. Në të vërtetë ti ke shkuar në park me shokët. Një herë tjetër ti qëllimisht qëllon vëllanë me shkopin e kriketit. Dhe ti i thua nënës tënde se thjesht të shpëtoi shkopi nga dora. Edhe një gënjeshtër tjetër. Ti i bën këto veprime se qenia jote e vërtetë është mashtruese dhe e ligë në mënyrë të pashpresë. Vetëm Perëndia mund të të ndryshojë. Ai mund të të bëjë një njeri tjetër. Jo thjesht nga jashtë, por në qenien tënde të brendshme. Perëndia të bën një njeri jo-mashtrues. Ai të bën t'i bindesh Perëndisë. Nëse dëshiron të ndryshosh, eja te Jezus Krishti. Kërkoji Atij të të falë të gjitha paudhësitë që ke bërë. Ai të fal, sepse Ai ka vdekur për mëkatet e tua. Ti ndryshon kur vjen dhe beson Jezus Krishtin. Bibla thotë: "Prandaj nëse dikush është në Krishtin, ai është një krijesë e re." (2 Korintasve 5:17) A nuk dëshiron të bëhesh njeri tjetër se sa të mbetesh gënjeshtar e mashtrues si Jakobi? Nëse Jakobi do të kishte vërtet besim te Perëndia, Perëndia do ta kishte ndihmuar që të merrte bekimin. Nuk kishte nevojë pse të mashtronte të atin.

Edhe Rebeka duhet ta dinte më mirë. Ç'duhet të bënte Rebeka kur mësoi se Isaku do të bekonte Esaun?

(Mësues: përpiquini të vilni mendimet e fëmijëve. Plotësojini ato për të arritur në përfundimet e mëposhtme)

Së pari, ajo duhej të lutej që Perëndia t'i tregonte se ç'duhej t'i thoshte Isakut për t'i tërhequr vëmendjen. Ajo mund t'i thoshte Isakut se dëgjoi që ai kishte ndërmend t'i jepte bekimin Esaut. Ti kujtonte atij fjalët e Perëndisë para lindjes së fëmijëve. Ajo mund t'i thoshte se parëbirnia tanimë i takonte Jakobit dhe se ajo nuk mund të ndryshohet. Dhe pastaj mund ta pyeste nëse ai mund t'i jepte bekimin Jakobit. Asnjëherë nuk është mirë të gënjesh. Perëndia zemërohet kur ne gënjejme e mashtrojmë të tjerët.

Rebeka i bëri punët në mënyrën e saj, jo sipas Perëndisë. Ajo gatoi mishin sikundër i

pëlqente Isakut. Pastaj mori rrobat e Esaut dhe ia veshi Jakobit. Me lëkurët e kecave veshi duart e tij dhe pjesën e lëmuar të qafës së tij. Jakobi mori gjellën dhe ia çoi Isakut.

Pikturë 4-5 (Isaku dhe Jakobi)

"Ati im," tha ai. "Ja ku jam," u përgjigj Isaku. "Kush je ti, biri im?" Kujtoni se Isaku nuk shikonte nga sytë. "Unë jam Esau, i parëlinduri yt. Bëra siç më ke thënë. Tani çohu, ulu dhe fillo të hash nga gjahu im, me qëllim që shpirti yt të më bekojë." "Por si bëre që e gjete kaq shpejt, biri im?" "Sepse Zoti, Perëndia yt, bëri që të vijë tek unë," gënjeu ai. Atëherë Isaku tha: "Afrohu dhe lërmë të të prek, biri im, për të ditur nëse je pikërisht biri im Esau ose jo."

Si mendoni se ndjehej Jakobi në këto çaste? Rebeka duhet të ketë qenë pranë dhe dëgjonte. Po ajo si ndjehej? Ata duhet të kenë pasur frikën e dështimit të planit të tyre.

Me ngadalë, Jakobi iu afrua Isakut. Isaku e preku me dorë, duke lëmuar lëkurën prej keci të duarve dhe qafës së tij. "Zëri është i Jakobit, por duart janë duart e Esaut. A je ti me të vërtetë biri im Esau?" Isaku pyeti të mësonte të vërtetën.

Dhe sërish Jakobi gënjeu: "Po." "Atëherë më shërbe që ta ha nga gjahu i birit tim," tha Isaku. Pastaj Isaku i kërkoi të birit të afrohej. Jakobi puthi të atin. Dhe Isaku ndjeu erën e rrobave të tij, që ishte si era e një fushe. Ku Esau kalonte një pjesë të mirë kohe. Kështu, Isaku u sigurua se po bisedonte me Esaun dhe i dha atij bekimin.

"Perëndia të dhëntë pasuri të mëdha. Qofsh pronar i vëllait tënd. Të bekuar qofshin ata që të bekojnë ty," ishin disa nga fjalët e Isakut.

Jakobi u largua nga ati i vet. Mashtrimi ju eci! Por, edhe kur nuk kapes, gjithmonë është gabim të gënjeshe e të mashtrosh të tjerët.

Kur të rinjtë dhe të rejtat e krishtera kryejnë gjëra të tilla, njollosin hirësinë e Jezus Krishtit. Nëse e doni Jezus Krishti, mos harroni se jeni njeri i ndryshuar. Perëndia, nëpërmjet Shpirtit të Shenjtë jeton në qenien tuaj për t'ju ndihmuar të jeni të ndershëm e të drejtë. Mbështetuni në ndihmën e Tij kur mendoni të shkelni rregullat për të fituar një lojë, kur mendoni të kopjoni në provim për të marrë

një notë më të mirë. Perëndia gjithmonë do t'ju ndihmojë. Ai do t'ju ndihmojë të jeni të ndershëm, të paguani biletën e autobusit edhe kur shokët nuk e paguajnë dhe s'kapen kurrë. Këto janë rrugët për të treguar se jeni i krishterë dhe Perëndia ju ka ndryshuar. Një i ri apo e re e krishterë nuk duhet të mashtrojë sikundër bëri Jakobi.

Esau erdhi sa ishte larguar Jakobi.

Pikturë 4-6

Esau tha: "Çohu Ati im dhe ha nga gjahu i birit tënd, me qëllim që shpirti yt të më bekojë." Isaku nuk i zinte besë veshëve. "Kush je ti?" pyeti ai.

"Jam Esau, biri yt i parëlindur," u përgjigj Esau. Esau s'po dinte se ç'kishte ndodhur me të atin. Pse nuk e dinte Isaku se cili ishte ai? Pastaj Esau pa që të atin e kapën ca të dridhura të forta ... si të kishte ndodhur diçka e tmerrshme.

"Kush është ai, që gjuajti gjahun dhe ma solli? Unë i hëngra të gjitha para se të vije ti dhe e bekoja; dhe i bekuar ka për të mbetur ai."

Pra, at e bir e dinin se ishin mashtruar. Esau edhe pse vetë kishte shitur parëbirninë, tani nuk ishte vetëm i zhgënjyer, por edhe i zemëruar.

"Im vëlla më mashtroi dy herë," tha ai. Më hoqi parëbirninë dhe ja tani po merr bekimin tim." Esau i kërkoi Isakut bekimin, por Isaku nuk mund t'i jepte atij bekimin e rëndësishëm që i kishte dhënë Jakobit.

Bibla thotë: "Kështu Esau filloi ta urrejë Jakobin për shkak të bekimit që i kishte dhënë i ati." (Zanafilla 27:41). "Ditët e zisë për babanë po afrohen; atëherë do të vras Jakobin."

Rebeka i dinte planet e Esaut. Ajo thirri Jakobin dhe i tha: "Esau ka bërë mend të të vrasë. Prandaj, largohu nga shtëpia për ca kohë. Shko në Haran, tek im vëlla dhe qëndro ca kohë deri sa t'i kalojë zemërimi vëllait tënd. Atëherë do të dërgoj njerëz që të të marrin prej andej."

Rebeka nuk i tregoi të shoqit arsytet e vërtetë të largimit të Jakobit. Ajo i tha atij: "Nuk dua që ai të marrë për grua një nga vajzat përreth." Esau ishte martuar aty dhe prindërit ndjenin keqardhje. Kështu, Isaku ishte dakord që të dërgonte Jakobin në Haran. Pas largimit, Rebeka nuk e pa më djalin e saj të zemrës.

Ç'probleme solli mashtrimi i tyre! Mashtrimi nuk e kënaq Perëndinë. Ai pikëllon dhe lëndon njerëzit e tjerë. Ndoshta je i krishterë dhe Jezus Krishti është Shpëtimtari yt. Por, ka raste kur ti ende ke ndjenjën e gënjeshtres dhe mashtrimit. Kjo vjen sepse, edhe pse Perëndia të ka bërë njeri të ri, qenia jote mëkatore ende ekziston. Ajo do që ti të gënjeshe e të mashtrosh. Ndërsa qenia jote e re që ka krijuar Perëndia do të bësh atë që është e drejtë. Mos harroni, në qenien tuaj jeton Zoti - Shpirti i Shenjtë. Ti s'duhet t'i bindesh qenies së vjetër. Mbështetu te Fryma

e Shenjtë të të ndihmojë të jesh i ndershëm dhe i drejtë, ashtu sikundër Ai do që të jesh.

Por, disa nga ju nuk janë ndryshuar nga Perëndia. Ndoshta, ti e di se qenia jote e vërtetë është e keqe dhe ajo nuk e kënaq Perëndinë. Kërkoji Perëndisë të të ndryshojë qysh sot. Ndoshta ti thua: "Po ti se di sa i keq kam qenë." E di Perëndia. Dhe ai ende do që ti të vish te Jezus Krishti që të të falë. Atëherë do të jesh njeri tjetër dhe Perëndia do të të ndihmojë të mos mashtrosh dhe të mos bësh paudhësi. Ai do të të ndihmojë të jetosh për Të.

PYETJE PËRSËRITËSE RRETH MËSIMIT KATËR

1. Si i quajtën Isaku dhe Rebeka djemtë e tyre binjakë?
(*Esau dhe Jakob*)
2. Në ç'drejtim Esau ishte ndryshe nga Jakobi?
(* *Esau kishte lëkurë leshtore, Jakobi kishte lëkurë të butë;*
* *Esau kënaqej ta kalonte kohën jashtë në natyrë me harkun dhe shigjetën; Jakobi pëlqente ta kalonte kohën brenda, duke gatuar;*
* *Esau vepronte pa menduar; Jakobi ishte mendimtar; Ai harxhonte kohë në planifikimin e çdo gjëje.*)
3. Ç'është parëbirnia?
(*Është diçka tepër e veçantë: kur vdiste i ati, biri me parëbirni bëhej krye i familjes si dhe merrte dyfish nga pasuria e të atit. Ai gjithashtu bekohej në mënyrë të veçantë nga Perëndia.*)
4. Si e përshkruan Perëndia qenien tënde të vërtetë?
(*Mashtruese dhe pashpresë të keqe*)
5. Si e siguroi Jakobi parëbirninë?
(*Ai mashtro Esaun, duke i blerë parëbirninë me një pjatë supë kur ai ishte i uritur.*)
6. Pse do ta kishte marrë Jakobi parëbirninë pa mashtruar?
(*Sepse atë e kishte premtuar Perëndia para se ai të lindte.*)
7. Si arritën Rebeka dhe Jakobi që Isaku të besonte se po bekonte Esaun?
(*Duke lidhur lëkurë keci rreth duarve dhe qafës së Jakobit; duke i veshur atij rrobat e Esaut; duke thënë se ai ishte Esau.*)
8. Si mund të jetojnë të krishterët në mënyrë të ndershme, pa gënjer?
(*Sepse ata janë njerëz të rinj; tek ta jeton Shpirti i Shenjtë, i cili i ndihmon të jenë të ndershëm e të drejtë.*)
9. Ç'donte të bënte Esau kur mësoi se ishte mashtruar?
(*Ai planifikoi të vriste të vëllanë pas vdekjes së Isakut.*)
10. Cili varg Biblik na thotë se zemrat tona janë mashtruese?
(*Jeremia 17:9*)

MËSIMI PESË

JAKOBI LARGOHET NGA SHTËPIA

- Shkrimi i Shenjtë:** Zanafilla 28:10; 31:2-7,11,13-18; 32:6-23; 33:1-4; 35:1-15,27.
(Ky mësim përfshin një pjesë të madhe të Shkrimit. Mos u orvat të përfshish të gjitha hollësitë. Teksti mësimor mbulon ndodhitë kryesore. Lindja e bijve është evituar, sepse do të trajtohen në volumn vijues mbi jetën e Jozefit.)
- E Vërteta Qendrore:** **Perëndia ndryshon jetën e atyre që i ka njerëzit e Tij.**
- Zbatimi:** Për fëmijët e **pashpëtuar:** Pranoni Jezus Krishtin si Shpëtimtarin tuaj. Atëherë do të përjetoni ndryshimin e jetës tuaj nga Jezus Krishti.
Për fëmijët e **shpëtuar:** Pranoni me gëzim ndryshimet që Perëndia sjell në jetën tuaj.
- Plani i Mësimi:**
- Fillimi:** Jakobi lë lamtumirën.
- Zhvillimi e Ngjarjeve:** Jakobi fle me një gur në vend të jastëkut.
Ai shikon një ëndërr.
Jakobi ngre gurin si përmendore.
Jakobi thotë: "Perëndia do të jetë Zoti im." VQP
Jakobi takon Rakelan te pusi.
Jakobi punon shtatë vjet për Rakelan.
Labano e mashtron Jakobin dhe i jep Lean. VQSH.
Jakobi martohet me Rakelan.
Jakobi vazhdon të punojë për Labanon. VQSH.
Jakobi vendos të largohet. VQSH.
Jakobi largohet.
Jakobi dëgjon se po vjen Esau.
Jakobi lutet. VQSH.
Jakobi çon familjen matanë lumit.
- Pika Kulmore:** Jakobi lufton me Perëndinë. VQSH.
- Përfundimi:** Jakobi takon Esaun dhe ata qajnë së bashku. VQP + SH.
- Vargu që do mbajtur mend:** *"Ai që nisi një punë të mirë në ju, do ta përfundojë deri në ditën e Jezus Krishtit."* Filipianëve 1:6b.
- Mjetet vizive:** Piktura 5-1-6
- Përgatitja për angazhimin e nxënësve:**
Fotokopjoni enigmën në fund të mësimi. Jepeni çdo nxënësi një kopje. Ata mund ta zgjidhin atë pas mësimi kur të diskutoni përgjigjet, ose mund ta zgjidhin në shtëpi.

MËSIMI

Jakobi tha "Lamtumirë" dhe u largua nga shtëpia. Ishte një ditë e trishtuar. Ai kishte mashtruar atin e tij plak e të verbër. Kjo kishte nxehur të vëllanë e tij që donte ta vriste.

Ndoshta, Jakobi mendonte me vete: *A do t'i shoh sërish nënën dhe babain tim?* Ai kishte një udhëtim të gjatë për të bërë. Deri në shtëpinë e dajës rruga ishte rreth 450 milje. Ai ecte ose udhëtonte hipur në gamile. Kështu udhëtimi do të shkonte gjatë. Deri në këtë kohë, Jakobi duket se kishte menduar pak për Perëndinë.

Në Bibël nuk ka të dhëna që tregojnë se ai besonte dhe i bindej Perëndisë. Natyrisht,

veprimet e tij tregonin se ai nuk e donte Perëndinë.

Pikturë 4-6 (Pamje nate, Jakobi duke fjetur)

Pasi u largua nga shtëpia, Jakobi e kaloi natën jashtë. Në vend të jastëkut ai vuri një gur. Ç'jastëk i fortë që duhet të ketë qenë! Po, Jakobi ishte shumë i lodhur dhe me një herë e rrëmbeu gjumi. Tek flinte, pa një ëndërr. Ishte një ëndërr e bukur. Një shkallë ngjitej nga toka në Qiell. Engjëjt po zbrisnin në tokë dhe sërish ngjiteshin në qiell. Zoti, më i madhërishmi nga të gjithë, qëndronte në krye të shkallëve dhe i tha Jakobit: "Unë jam Zoti, Perëndia i Abrahamit, atit tënd dhe Perëndia i Isakut." Perëndia po i fliste vetë Jakobit! Ai dëgjonte me vëmendje. "Tokën mbi të cilën je do ta jap ty dhe pasardhësve të tu; dhe pasardhësit e tu do të jenë si pluhur i tokës." (Fjala e Perëndisë dhënë Abrahamit dhe Isakut ishte se familja e tyre do të ishte si yjet e qiellit. "Pluhuri" dhe "yjet" nënkuptojnë miliona.)

Ky ishte premtim i njëjtë më atë që Perëndia i kishte dhënë Abrahamit. Perëndia kishte edhe një premtim tjetër për Jakobin. "Unë jam me ty dhe do të të mbroj kudo që të vesh, dhe do të sjell përsëri në këtë vend; sepse nuk do të braktis para se të bëj atë që të kam thënë." Ç'premtim i mrekullueshëm! A e meritonte Jakobi që Perëndia të bënte kaq shumë për të? Jo! Pse i bënte Perëndia gjithë këto premtime? Sepse Ai e donte Jakobin edhe pse ai nuk meritonte aspak dashurinë e Perëndisë.

Asnjëri nga ne nuk meriton dashurinë e Perëndisë! Ne të gjithë e kemi shpërfillur Atë. Të gjithë duam të veprojmë sipas mënyrës tonë dhe jo sipas mënyrës së Perëndisë. Megjithatë, Perëndia i do mëkatarët si unë dhe ti. Ai dërgoi në botë Birin e tij të vetëm. Jezus Krishti bëri një jetë të përsosur që e kënaqte Atin e Tij. Por ai u gozhdua në kryq dhe vdiq si të ishte një mëkatar. Perëndia ndëshkoi Birin e Tij të vetëm për mëkatarët tona. Kështu Ai bëri të mundur që mëkatarët të falen e t'i përkasin Atij. Nëse beson se Jezus Krishti vdiq për mëkatarët e tua, atëherë ti do t'i përkasësh Perëndisë. Perëndia do të të bëjë ashtu sikundër dëshiron vetë Ai. Është gjë e mrekullueshme që Perëndia do njerëzit që nuk e meritojnë aspak si unë, ti dhe Jakobi.

Kur u zgjua, Jakobi u çudit nga ëndrra që pa. Atë e mbërtheu frika. Ndjenja që kishte qenë kaq afër me Atin e Madh e mbushi atë me frikë. Ai e dinte veten se ç'njeri ishte dhe tani e kuptoi se Perëndia dinte gjithçka rreth tij. Kjo e bënte që ai të ndjente frikë. "Me siguri Perëndia është në këtë vend dhe unë nuk e dija!" shqiptoi ai. "Kjo është shtëpia e Perëndisë, kjo është porta e qiellit."

Të nesërmen në mëngjes, Jakobi mori gurin që e kishte përdorur si jastëk, e ngriti si një përmendore dhe derdhi vaj mbi majën e tij. Kjo shënonte vendin ku atij i kishte ndodhur diçka tepër e veçantë.

"Ky vend do të quhet Bethel," tha ai. Bethel do të thotë "shtëpi e Perëndisë". Ky ishte vendi ku Jakobi kishte takuar Perëndinë. Dhe atje ai bëri premtimin: "Në qoftë se Perëndia do të jetë me mua dhe do të më mbrojë gjatë këtij udhëtimi që jam duke bërë, në qoftë se do të më japë bukë për të ngrënë dhe rroba për t'u mbuluar, dhe do të kthehem në shtëpinë e babait tim, atëherë Zoti do të jetë Perëndia im."

Para kësaj Jakobi nuk kishte jetuar për Perëndinë. Dhe tani ai thotë: "Zoti do të jetë Perëndia im." Ky ishte fillimi i jetës së Jakobit me Perëndinë. A nuk doni që t'i përkisni Perëndisë, të bëheni fëmijët e Tij? Sot edhe ti mund të thuash: "Zoti do të jetë Perëndia im." Ti duhet t'i kërkosh Zoti Jezus të të falë që je sjellë keq. Ti duhet të besosh se Ai u ndëshkua për mëkatarët e tua. Dhe atëherë ti do t'i përkasësh Perëndisë. Bibla thotë: "Por të gjithë atyre që e pranuan, ai u dha pushtetin të bëhen bij të Perëndisë, atyre që besojnë në emrin e tij." (Gjoni 1:12) Pasi të keni pranuar Krishtin, Perëndia do të fillojë të ndryshojë jetën tuaj. Kjo nuk ndodh menjëherë. Ngadalë, por me siguri ti do të fillosh të mendosh e të veprosht ashtu sikundër do Perëndia. Ne do të shikojmë si Perëndia ndryshoi Jakobin. Pasi Perëndia foli me të në Bethel, Jakobi nuk do të ishte më ai i pari.

Pikturë 5-1 (Jakobi, Rakelan, dhëntë e Rakelas)

Dy javë më vonë, Jakobi arriti në zonën e Haranit. Ai pa një pus në fushë dhe pranë tij disa barinj. Ai u afrua dhe foli me ta. "Nga jeni?" "Nga Harani," u përgjigjën ata. "A e njihni Labanon?" pyeti Jakobi. Labano ishte daja i tij, vëllai i nënës. "E njohim." A është

mirë?" pyeti Jakobi. "Është mirë; dhe ja bija e tij Rakela, e cila po vjen me delet."

Kur Rakela erdhi pranë pusit, Jakobi u prezantua: "Unë jam djali i Rebekës," tha ai. Rakela e emocionuar vrapoi në shtëpi t'i tregonte të atit.

Kur Labano dëgjoi lajmet e Jakobit, vrapoi drejt tij në fushë për ta takuar.

Pikturë 5-2

Ai e solli Jakobin në shtëpi.

Atë natë u bënë shumë pyetje e u dhanë shumë përgjigje. Jakobi ndjehej si në shtëpinë e tij. Labano kishte disa djem dhe dy vajza, Lean dhe Rakelan. Bibla thotë se Rakela ishte e bukur. Dhe Jakobi e dashuroi atë! Ai e dinte se e donte Rakelan për grua, por mendoi që të fliste më vonë për këtë çështje.

Pas një muaji, Labano i tha Jakobit: "Pse je fisi im duhet të më shërbesh pa marrë asgjë. Më thuaj sa duhet të jetë paga jote?"

Jakobi nuk u mendua gjatë dhe iu përgjigj aty për aty Labanos: "Unë do të shërbej shtatë vjet për Rakelan, bijën tënde më të vogël.

Labano u duk i kënaqur. "Më mirë të ta jap ty se sa një njeriu tjetër," tha ai. "Rri e puno për mua."

Jakobi mendonte gjithë kohën për Rakelan. Shtatë vjet nuk i dukeshin shumë që të punonte për të. Ai e donte atë kaq shumë! Kur kaluan vitet, Jakobi foli me Labanon: "Më jep Rakelan, sepse afati u mbush."

Labano shtroi një banket dhe ftoi të gjithë miqtë e tij. Në mbrëmje ai i solli Jakobit bijën e tij. Ajo kishte mbuluar fytyrën me vello, sikundër bënin nuset e këtij vendi. Ajo u bë gruaja e Jakobit. Jakobi u trondit kur zbuloi se nusja e tij nuk ishte Rakela e bukur, por motra e saj më e madhe, Lea!

Labano e kishte mashtruar Jakobin. Ç'mashtim i poshtë! Pse e lejoi Perëndia që kjo t'i ndodhte Jakobit?

(Lejoni fëmijët të përgjigjen)

Sigurisht, që të ndihmonte Jakobin të kuptonte sa i rëndë dhe i dhimbshëm është mashtrimi. S'kishte mashtrues më të madh se Jakobi, prandaj Perëndia donte t'i jepte atij një mësim që të hiqte dorë nga mashtrimi. Hera herës Perëndia lejon që fëmijët e tij të vuajnë në këtë mënyrë, sepse Ai do që ata të mësojnë sa i gabuar është një mëkat i tillë.

Xheni, një vajzë e krishterë, ishte një këngëtare shumë e mirë. Ajo mburrej me zërin dhe konkursin që kishte fituar. Ajo kishte

harruar se ishte Perëndia që i kishte dhënë asaj këtë zë të bukur. Ajo duhet të mendonte për Të dhe jo të mburrej. Xheni po hynte në festivalin e këngës. "E di që do të dal e para," u mburrej ajo shokëve të saj. Natën e koncertit ajo doli në skenë dhe ndodhi ajo që s'kishte ndodhur kurrë më parë: ajo harroi disa vargje të këngës. Natyrisht, që ajo nuk fitoi. Kur arriti në shtëpi, filloi të qante nga mërzia. E ëma i tha asaj qetë-qetë: "Ndoshta, këtë e bëri Perëndia të të tregojë që të mos mburresh për zërin tënd." Xheni i fiksoi fjalët e nënës në kujtesën e saj. Me mençuri, ajo i kërkoi Perëndisë ta ndihmonte të hiqte dorë nga mburrja. Nëse e doni Jezus Krishtin, ka rëndësi që edhe ju ta mësoni këtë mësim që u jep Perëndia. Mos luftoni kundër tij, por lejoheni Atë të ndryshojë jetën tuaj. A do të heqë dorë Jakobi nga mashtrimi? Ai ishte i zëmëruar. "Çfarë më bëre?" pyeti Jakobi Labanon. "Unë punova shtatë vjet për Rakelan. Pse më mashtrove?"

Pikturë 5-3

Labano u përgjigj: "Në vendin tonë, vajza e vogël nuk martohet kurrë para së madhes." "Mbaro javën e kësaj dhe do të japim edhe tjetrën, për shërbimin që do më bësh për shtatë vjet të tjera." Jakobi ra dakord të punonte edhe për shtatë vjet të tjera.

Në fund të javës, Jakobi u martua me Rakelan dhe vazhdoi të punonte për Labanon. Ju mund të mendoni: "Dy gra, a është kjo e drejtë?" Jo, Perëndia kurrë s'ka synuar që burri të marrë dy gra. Duke pasur dy gra, Jakobit i lindën shumë probleme në shtëpi

Një ditë, mbas shumë vjet, Jakobi i tha Labanos: "Më lejo të të iki, në vendin tim. Më jep gratë e mija dhe bijtë e mi, për të cilët të kam shërbyer dhe lërmë të iki, mbasi ti e njeh mirë shërbimin që të kam bërë."

Labano iu lut që të qëndronte: "Më cakto pagën tënde dhe unë do të ta jap," tha Labano. Por, Jakobi sërish këmbënguli në dëshirën e tij. U ra dakord që Jakobi do të merrte edhe një pjesë të deleve nga tufat e Labanos. Kështu, në vite Jakobi u bë i pasur duke pasur shumë dele, dhi, gomarë dhe deve.

Jakobi qëndroi me Labanon për gati njëzet vjet. Gjatë kësaj periudhe, Labano e mashtroi atë disa herë. Me ngadalë, por në mënyrë të sigurt Perëndia po i jepte Jakobit mësim në fushën e intrigës. Perëndia u jep mësim edhe juve nëse jeni i krishterë të vërtetë. Ai do t'ju

ndryshojë edhe juve. Me kalimin e javëve dhe muajve, Ai ju ndihmon ta kuptoni dhe t'i bindeni. Ai do që ju të pranoni me kënaqësi mësimet e Tij, që t'i ngjasoni sa më shumë Zotit Jezus. Perëndia ishte i gatshëm të shpenzonte vite për të ndryshuar Jakobin. Kjo ndodh edhe me ty. Ai është shumë, shumë i duruar me fëmijët e Tij. Kur e zhgënjeni, Ai nuk thotë: "Çdo gjë ka marrë fund me ty." Gjatë njëzet vjetëve Ai ishte shumë i duruar edhe me Jakobin.

Ai sërish foli me Jakobin: "Ktheu në vendin e etërve të tu dhe te fisi yt dhe unë do të jem me ty."

Pikturë 5-4

Pastaj Jakobi bisedoi me Rakelan dhe Lean. "Unë e shoh që fytyra e atit tuaj ndaj meje nuk është si më parë; por Perëndia i atit tim ka qenë me mua." Ai shpjegoi se Perëndia i kishte thënë të ikte dhe të merrte gjithë pasurinë me vete. Rakela dhe Lea vendosën menjëherë të shkonin me të. Jakobi ende ishte larg nga ajo që kërkonte Perëndia, por ne shohim se në jetën e tij ka shumë ndryshime. Ai dëgjonte Perëndinë, i bindej Atij dhe u tregonte të tjerëve se Perëndia kishte qenë me të. I ri dhe e re e krishterë, a sheh ndonjë ndryshim në jetën tënde? Ndoshta mund ta shihni edhe vetë që e përmbani veten më mirë se më parë. Dhomën e keni pasur rrëmujë dhe tani Perëndia po ju ndihmon që ta mbani të pastër e të rregullt. Dikur nuk bënit kurrë, kurse tani i luteni Perëndisë. Pra, ti shikon ndryshime që Perëndia po i bën tek ty.

Ishte një grup i madh që duhej të lëvizte kur Jakobi vendosi të largohej nga daja i tij. Ishin devetë që mbartnin gratë dhe fëmijët e Jakobit; me qindra kafshë të tjera; plaçka të ngarkuara në karro dhe shumë shërbëtorë. Ishte vështirë të largoheshe fshehurazi. Jakobi zgjodhi kohën kur Labano nuk ishte në shtëpi.

E dini se ç'kishte Jakobi në mendje tek largohej? Ai po mendonte Esaun. A ishte Esau ende i zëmëruar me të? Ç'do të thoshte dhe ç'do të bënte Esau kur të kthehej Jakobi? Jakobi ishte i shqetësuar. Ai dërgoi lajmëtarë për të marrë të dhëna për Esaun.

Ata u kthyen me një raport frikësues: "Esau po vjen me 400 burra!

Ç'të bënte Jakobi? Të kthehej në Haran? Të përgatitej për luftë? Të përpiquej ta mashtronte sërish të vëllanë? Perëndia e kishte ndryshuar Jakobin dhe në këtë

moment të vështirë, ai bëri gjënë më të mençur. Ai u lut.

Pikturë 5-5

"O Perëndi i atit tim Abraham, Perëndi i atit tim Isak, o Zot, që më ke thënë: "Kthehu në vendin tënd dhe pranë fisit tënd dhe unë do të bëj të mirë. Unë nuk jam i denjë i të gjithë mirësive dhe i gjithë besnikërisë që ke treguar ndaj shërbyesit tënd, sepse unë e kalova këtë Jordan vetëm me shkopin tim dhe tani janë bërë dy grupe. Çliromë të lutem, nga duart e vëllait tim, nga duart e Esaut, sepse unë kam frikë nga ai dhe druaj që ai të vijë për të më sulmuar, pa kursyer as nënat as fëmijët." Dhe pastaj Jakobi i kujtoi Perëndisë premtimin që i kishte bërë: "Do t'i bëj pasardhësit e tu si rëra e detit, aq shumë sa nuk mund të llogariten." Jakobi e dinte se nëse Perëndia lejonte Esaun të shkatërronte atë dhe familjen e tij, ky premtim nuk do të realizohej. Kështu, ai u mbështet te Perëndia për t'i mbrojtur ata. Jakobi kishte mësuar t'i lutej dhe t'i besonte Perëndisë. Këto janë mësimet që Perëndia do t'i mësojë secili nga fëmijët e Tij. Kur fillimisht i besuat Jezus Krishtit si Shpëtimtarin tuaj, zor se dinit shumë për lutjen. Por, duke mësuar për Perëndinë, ju filluat të bisedoni me Të. Nëpërmjet mësimëve Biblike dhe ndihmës së Frymës së Shenjtë që jeton në qenien tuaj, ju keni mësuar më shumë si të luteni. Ndoshta ju ende s'jeni lutur me zë. Javën që vjen do të kemi kohën e lutjes, ku do të keni rast të falënderoni Perëndinë për diçka që ka bërë për ty. Pse të mos vini të përgatitur për t'u lutur me zë, për të falënderuar Perëndinë për diçka që Ai ka bërë për ty!

(Kujtoni sërish fëmijët në fund të mësimit që javës tjetër të vijnë të përgatitur për të falënderuar Perëndinë për diçka që Ai ka bërë.)

Pikturë 5-6

Është mirë të dëgjosh Jakobin duke u lutur, apo jo?

Jakobi i dërgoi një pjesë të kafshëve Esaut dhe një mesazh: "Këto janë dhuratë e dërguar zotërisë tim Esau."

Në mbrëmje Jakobi dërgoi kafshët, gratë dhe fëmijët e tij matanë lumit dhe ai vetë qëndroi prapa.

Atë natë ndodhi diçka e veçantë. Erdhi një burrë dhe u ndesh me Jakobin. Burri i nxori Jakobit kofshën vendit, duke e bërë që Jakobi

të çalonte. Ky nuk ishte një njeri i zakonshëm. Ai ishte një vizitor qiellor. Jakobi po luftonte me Perëndinë, i cili i tha Jakobit: "Emri yt nuk do të jetë më Jakob, që ka kuptimin "intrigant", por Izrael, që do të thotë "princ i Perëndisë." Emër i ri, njeri i ri! Çdokush mendonte se Jakobi s'do ishte më shumë se një mashtrues. Por, Perëndia nuk hoqi dorë nga ai. Ai e bëri Jakobin një njeri tjetër më të mirë. U desh kohë e gjatë, por Perëndia është i duruar. Kur mëkatoni apo braktisni Perëndinë, Ai s'pushon së punuari me ty. Bibla thotë: "Ai që nisi një punë në ju, do ta përfundojë deri në ditën e Jezus Krishtit. (Filipianëve 1:6b)

Edhe pse do kohë, Ai do t'ju bëjë që ju të afroheni më shumë me Jezus Krishtin, ashtu sikundër bëri me Jakobin.

Jakobi nuk do ta harrojë kurrë atë natë! Të nesërmen kur shkoi të takonte të vëllanë, Jakobi ende çalonte. Ai siguroi familjen dhe vetë parapriu. Esau iu afrua. Ç'do të ndodhte? A do ta vriste Esau vëllanë e vet? A do ta mashtronte sërish Jakobi vëllanë e vet? Esau vrapoi drejt tij. Ai iu hodh në qafë dhe e puthi.

Dhe që të dy vëllezërit qanë. Perëndia kishte rregulluar gjithçka për Jakobin!

Jakobi ishte njeri shumë më i mirë se ç'kishte qenë para se largohej nga shtëpia. Ai s'meritonte asgjë të mirë nga Perëndia, Por Perëndia e donte Jakobin dhe Ai ndryshoi jetën e tij në shumë drejtime. Nëse nuk i ke besuar Jezus Krishtit si Shpëtimtarin tënd, s'ka si të të ndihmojë Perëndia për të ndryshuar jetën tënde. Por nëse besoni tek Ai, kërkojini të të falë e të jetë Shpëtimtari yt. Dhe atëherë Perëndia do të fillojë të ndryshojë jetën tënde.

Nëse je fëmijë i Perëndisë, falënderoje për gjithçka që bën në jetën tënde. Mësoni me dëshirë mësimet e Perëndisë, që t'i ngjishni sa më shumë me Jezus Krishtin. Kur Perëndia do të të marrë në Qiell, ti do të jesh i përsosur. Bibla thotë: "Ai që nisi një punë të mirë në ju, do ta përfundojë deri në ditën e Jezus Krishtit. (Filipianëve 1:6b) Një ditë ti do të jesh si Jezus Krishti. A nuk është kjo diçka e mirëpritur?

PYETJE PËRSËRITËSE RRETH MËSIMIT PESË Plotësoni fjalitë.

1. Ndërsa flinte natën jashtë në natyrë, ai pa në ëndërr ...
(Një shkallë ku engjëjt e Perëndisë hipnin e zbrisnin në të.)
2. Ju bëheni fëmijë i Perëndisë kur... (Pranoi Jezus Krishtin si Shpëtimtarin tuaj.)
3. Kur arriti në një pus pranë Haranit, ai pyeti disa barinj për Labanon dhe takoi ... (Rakelan).
4. "Me ç'pagesë do të punosh për mua?", Labano pyeti Jakobin që kishte një muaj që rrinte me të. Jakobi u përgjigj ... (Unë do të punoj shtatë vjet për Rakelan.)
5. Në fund të shtatë vjetëve, u organizua një ceremoni martesë dhe Labano i dha Jakobit ..(Lean.)
6. Perëndia punon në fëmijët e Tij t'i bëjë ata si ... (Jezus Krishti.)
7. Perëndia nuk heq dorë nga fëmijët e Tij sepse Ai është i ... (duruar.)
8. Pas njëzet vjetëve, kur Jakobi u nis të kthehej në shtëpi me familjen dhe pasurinë e tij, kishte shqetësim që të ... (Takonte Esaun.)
9. Kur mësoi se Esau po vinte me 400 burra, ai u ... (Lut.)
10. Kur panë njeri tjetrin, Esau ... (Vrapoi drejt tij, e përqafoi dhe e puthi.)
11. Jakobi mori një emër të ri. Perëndia tha: "Emri yt do të jetë ..." (Izrael)
12. Të krishterët do të jenë të përsosur kur ... (Të shkojnë në qiell.)

ENIGMË

Përpiquni të gjeni pesë gjëra të cilat **Perëndia nuk ju kërkon të bëni** dhe pesë gjëra që **t'i bëni**.
Bëni grupin e parë me hije me një ngjyrë dhe grupin e dytë me një ngjyrë tjetër.
(Te jeni- te mos jeni)

T	Ë	K	Ë	Q	I	N	J	G	S	T	I	Q
Ë	J	T	T	B	O	U	V	E	R	Z	B	A
B	Z	Ë	Ë	A	F	Z	H	Ë	P	X	E	R
I	Q	U	B	K	D	O	U	S	M	F	G	A
N	P	I	U	P	J	P	P	N	S	O	O	M
D	O	A	T	N	O	Y	F	U	L	P	I	A
U	H	T	Ë	G	Ë	Z	U	A	R	Q	S	N
R	O	R	E	T	U	O	G	N	Z	S	T	Ë
K	I	X	T	Ë	N	D	E	R	S	H	Ë	M
M	A	S	H	T	R	T	R	U	E	S	K	I
I	A	I	E	V	A	J	D	P	I	R	P	N
N	Ë	N	Ë	P	J	T	B	C	T	S	O	G
T	Ë	T	R	I	S	H	T	U	A	R	A	N

PERËNDIA I NDRYSHON DJEMTË DHE VAJZAT